

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 65

20. června 2022

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2022/C 237/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2022/C 237/02	Věc C-401/19: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. dubna 2022 – Polská republika v. Evropský parlament, Rada Evropské unie („Žaloba na neplatnost – Směrnice (EU) 2019/790 – Článek 17 odst. 4 písm. b) a písm. c) in fine – Článek 11 a čl. 17 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie – Svoboda projevu a informací – Ochrana duševního vlastnictví – Povinnosti uložené poskytovatelům služeb pro sdílení obsahu online – Předchozí automatická kontrola (filtrování) obsahu, který uživatelé zpřístupňují online“)	2
2022/C 237/03	Věc C-666/19 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 28. dubna 2022 – Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd v. Evropská komise, Hyet Sweet SAS („Kasační opravný prostředek – Dumping – Dovoz aspartamu pocházejícího z Čínské lidové republiky – Nařízení č. 1225/2009 a nařízení 2016/1036 – Použitelnost <i>ratione temporis</i> – Článek 2 odst. 7 – Status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství – Odepření – Článek 2 odst. 10 – Úpravy – Důkazní břemeno – Článek 3 – Zjištění újmy – Povinnost řádné péče Evropské komise“)	3

2022/C 237/04	Věc C-79/20 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. dubna 2022 – Yieh United Steel Corp. v. Evropská komise, Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL („Kasační opravný prostředek – Dumping – Prováděcí nařízení (EU) 2015/1429 – Dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu – Konečné antidumpingové clo – Nařízení (ES) č. 1225/2009 – Článek 2 – Výpočet běžné hodnoty – Výpočet výrobních nákladů – Výrobní ztráty – Odmítnutí odpočtu hodnoty recyklovaného šrotu – Určení běžné hodnoty na základě prodeje obdobných výrobků ke spotřebě na domácím trhu země vývozu – Vyloučení prodeje uskutečněného na domácím trhu země vývozu ze základu pro výpočet sloužící k určení běžné hodnoty v případě, že se týká výrobků určených k vývozu“)	3
2022/C 237/05	Věc C-86/20: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Krajského soudu v Brně – Česká republika) – Vinařství U Kapličky s.r.o. v. Státní zemědělská a potravinářská inspekce („Řízení o předběžné otázce – Společná organizace trhů se zemědělskými produkty – Víno – Nařízení (EU) č. 1308/2013 – Pravidla týkající se uvádění na trh – Článek 80 – Enologické postupy – Zákaz uvádění na trh – Článek 90 – Dovoz vína – Nařízení (ES) č. 555/2008 – Článek 43 – Doklad V I 1 – Osvědčení, že byly šarže vína vyrobeny za použití doporučených nebo schválených enologických postupů – Důkazní hodnota – Nařízení (EU) č. 1306/2013 – Článek 89 odst. 4 – Sankce – Uvedení vína pocházejícího ze třetí země na trh – Víno podrobené nepovoleným enologickým postupům – Zproštění se odpovědnosti – Důkazní břemeno“)	4
2022/C 237/06	Věc C-237/20: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Federatie Nederlandse Vakbeweging v. Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2001/23/ES – Články 3 až 5 – Převody podniků – Zachování práv zaměstnanců – Výjimky – Úpadkové řízení – Postup pre-pack – Přežití podniku – Převod (části) podniku v důsledku prohlášení úpadku, kterému předcházela postup pre-pack“)	5
2022/C 237/07	Věc C-319/20: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Meta Platforms Ireland Limited, dříve Facebook Ireland Limited v. Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. („Řízení o předběžné otázce – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Nařízení (EU) 2016/679 – Článek 80 – Zastupování subjektů údajů neziskovým sdružením – Zástupná žaloba podaná sdružením na ochranu zájmů spotřebitelů v případě neexistence pověření a nezávisle na porušení konkrétních práv subjektu údajů – Žaloba založená na porušení zákazu nekalých obchodních praktik, zákona o ochraně spotřebitele nebo zákazu používání neplatných obecných podmínek“)	6
2022/C 237/08	Spojené věci C-368/20 a 369/20: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. dubna 2022 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Landesverwaltungsgericht Steiermark – Rakousko) – NW v. Landespolizeidirektion Steiermark (C-368/20), Bezirkshauptmannschaft Leibnitz (C-369/20) („Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Volný pohyb osob – Nařízení (EU) 2016/399 – Schengenský hraniční kodex – Článek 25 odst. 4 – Dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic na maximální celkovou dobu šesti měsíců – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví několik po sobě jdoucích období trvání ochrany, která vedou k překročení této doby – Nesoulad takové právní úpravy s čl. 25 odst. 4 Schengenského hraničního kodexu v případě, kdy jsou po sobě následující období založena na stejné hrozbě či hrozbách – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví povinnost předložit cestovní pas nebo průkaz totožnosti při kontrole na vnitřní hranici pod hrozbou sankce – Nesoulad takové povinnosti s čl. 25 odst. 4 Schengenského hraničního kodexu, pokud je samotná kontrola v rozporu s tímto ustanovením“)	7
2022/C 237/09	Spojené věci C-415/20, C-419/20 a C-427/20: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg – Německo) – Gräfenorfer Geflügel- und Tiefkühlfeinkost Produktions GmbH (C-415/20), F. Reyher Nchfg. GmbH & Co. KG zastoupená komplementářkou Verwaltungsgesellschaft F. Reyher Nchfg. mbH (C-419/20), Flexi Montagetechnik GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Hamburg (C-415/20 a C-419/20), Hauptzollamt Kiel (C-427/20) („Řízení o předběžné otázce – Celní unie – Nároky na vrácení peněžních částek vybraných členským státem v rozporu s unijním právem nebo na vyplacení peněžních částek odepřených členským státem v rozporu s unijním právem – Antidumpingové clo, dovozní clo, vývozní náhrady a peněžité sankce – Pojem ‚porušení unijního práva‘ – Nesprávný výklad nebo použití tohoto práva – Konstatování porušení uvedeného práva unijním soudem nebo vnitrostátním soudem – Nárok na výplatu úroků – Období, za které se tyto úroky vyplácejí“)	8

2022/C 237/10	Věc C-510/20: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 28. dubna 2022 – Evropská komise v. Bulharská republika („Nesplnění povinnosti státem – Článek 258 SFEU – Životní prostředí – Směrnice 2008/56/ES – Mořská environmentální politika – Článek 5 – Strategie pro mořské prostředí – Článek 17 odst. 2 a 3 – Neprovedení přezkumu počátečního posouzení a stanovení dobrého stavu prostředí, jakož i environmentálních cílů ve stanovené lhůtě – Nezaslání podrobných údajů o aktualizacích provedených na základě přezkumů Evropské komisi ve stanovené lhůtě“)	9
2022/C 237/11	Věc C-531/20: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – NovaText GmbH v. Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg („Řízení o předběžné otázce – Práva duševního vlastnictví – Směrnice 2004/48/ES – Článek 3 – Obecná povinnost týkající se opatření, řízení a nápravných opatření potřebných k zajištění dodržování práv duševního vlastnictví – Článek 14 – Pojem ‚rozumné a přiměřené náklady‘ – Patentový zástupce – Neexistence možnosti, aby vnitrostátní soud posoudil, zda náklady, jež byly uloženy k úhradě straně, která ve sporu neuspěla, jsou rozumné a přiměřené“) . . .	9
2022/C 237/12	Věc C-559/20: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Saarbrücken – Německo) – Koch Media GmbH v. FU („Řízení o předběžné otázce – Práva duševního vlastnictví – Směrnice 2004/48/ES – Článek 14 – Pojmy ‚náklady řízení‘ a ‚další náklady‘ – Výzva za účelem zajištění dodržování práva duševního vlastnictví mimosoudní cestou – Náklady na právní zastoupení advokátem – Kvalifikace – Vnitrostátní právní úprava omezující za určitých okolností výši nahraditelné částky těchto nákladů“)	10
2022/C 237/13	Věc C-612/20: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Cluj – Rumunsko) – Happy Education SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj („Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 132 odst. 1 písm. i) – Osvobození některých činností od daně ve veřejném zájmu – Osvobození od daně související s výchovou dětí a mládeže a školským nebo vysokoškolským vzděláváním – Poskytování vzdělávacích služeb doplňujících školní osnovy – Soukromoprávní subjekt poskytující tyto služby za komerčním účelem“)	11
2022/C 237/14	Věc C-637/20: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta förvaltningsdomstolen – Švédsko) – Skatteverket v. DSAB Destination Stockholm AB („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2006/112/ES – Společný systém daně z přidané hodnoty – Článek 30a bod 1 – Pojem ‚poukaz‘ – Článek 30a bod 3 – Pojem ‚víceúčelový poukaz‘ – Prodej karty opravňující jejího držitele k využití několika turistických služeb po omezenou dobu“)	11
2022/C 237/15	Věc C-642/20: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana – Itálie) – Caruter s.r.l. v. S.R.R. Messina Provincia S.c.P.A. a další („Řízení o předběžné otázce – Směrnice Rady 2014/24/EU – Zadávání veřejných zakázek – Článek 63 – Využití způsobilosti jiných subjektů skupinou hospodářských subjektů – Možnost veřejného zadavatele vyžadovat, aby určité stěžejní úkoly byly vykonávány účastníkem této skupiny – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví, že zmocněný podnik musí splňovat kritéria a uskutečňovat plnění ve většinovém poměru“)	12
2022/C 237/16	Věc C-674/20: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 27. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour constitutionnelle – Belgie) – Airbnb Ireland UC v. Région de Bruxelles-Capitale („Řízení o předběžné otázce – Vnitřní trh – Článek 114 odst. 2 SFEU – Vyloučení daňových ustanovení – Směrnice 2000/31/ES – Služby informační společnosti – Elektronický obchod – Telematický portál pro zprostředkování nemovitostí – Článek 1 odst. 5 písm. a) – Vyloučení daňové oblasti – Definice – Regionální právní úprava týkající se daně z turistických ubytovacích zařízení – Ustanovení ukládající zprostředkovatelům povinnost oznámit na písemnou žádost určité údaje týkající se provozování těchto zařízení daňové správě s cílem identifikovat osoby povinné k této dani – Článek 56 SFEU – Neexistence diskriminace – Absence omezení“)	13

2022/C 237/17	Věc C-44/21: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht München I – Německo) – Phoenix Contact GmbH & Co. KG v. HARTING Deutschland GmbH & Co. KG, Harting Electric GmbH & Co. KG („Řízení o předběžné otázce – Duševní vlastnictví – Směrnice 2004/48/ES – Článek 9 odst. 1 – Evropský patent – Předběžná opatření – Pravomoc vnitrostátních soudních orgánů vydat předběžné opatření s cílem zamezit hrozící porušení práva duševního vlastnictví – Vnitrostátní judikatura, která odmítá návrhy na vydání předběžných opatření, pokud platnost dotčeného patentu nebyla potvrzena přinejmenším prvostupňovým rozhodnutím vydaným v rámci řízení o odporu nebo o prohlášení neplatnosti – Povinnost konformního výkladu“)	14
2022/C 237/18	Věc C-72/21: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa (Senāts) – Lotyšsko) – SIA „PRODEX“ v. Valsts ieņēmumu dienests („Řízení o předběžné otázce – Celní unie – Společný celní sazebník – Kombinovaná nomenklatura – Položky sazebníku – Položka 4418 20 – Dosah – Dveře a jejich rámy, zárubně a prahy – Desky MDF a dekorativní lišty – Všeobecné pravidlo 2 a) první část pro výklad kombinované nomenklatury – Nekompletní nebo nedokončený výrobek – Pojem“)	14
2022/C 237/19	Věc C-86/21: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León – Španělsko) – Gerencia Regional de Salud de Castilla y León v. Delia („Řízení o předběžné otázce – Volný pohyb pracovníků – Článek 45 SFEU – Nařízení (EU) č. 492/2011 – Článek 7 odst. 2 – Rovné zacházení – Vnitrostátní systém uznávání kariérního postupu zdravotnických pracovníků – Nezohlednění praxe získané ve zdravotních službách jiného členského státu – Překážka“)	15
2022/C 237/20	Věc C-89/21: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos vyriausioji administracinis teismas – Litva) – UAB „Romega“ v. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba (Řízení o předběžné otázce – Potravinové právo – Nařízení (ES) č. 2073/2005 – Mikrobiologická kritéria pro potraviny – Článek 1 – Příloha I – Čerstvé drůbeží maso – Kontrola výskytu typů salmonely uvedených v bodě 1.28 kapitoly I této přílohy prováděná příslušnými vnitrostátními orgány – Kontrola výskytu jiných patogenních mikroorganismů – Nařízení (ES) č. 178/2002 – Článek 14 odst. 8 – Posuzovací pravomoc vnitrostátních orgánů – Rozsah)	16
2022/C 237/21	Spojené věci C-160/21 a C-217/21: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bulharsko) – „Nikopolis AD Istrum 2010“ EOOD (C-160/21), „Agro – eko 2013“ EOOD (C-217/21) v. Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemеделие“ („Řízení o předběžné otázce – Společná zemědělská politika – Režimy přímých podpor – Nařízení (EU) č. 1306/2013 – Platby příjemcům podpory – Článek 75 – Platební lhůta – Nedodržení – Implicitní zamítnutí žádosti o podporu“)	16
2022/C 237/22	Věc C-251/21: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa (Senāts) – Lotyšsko) – „Piltenes meži“ SIA v. Lauku atbalsta dienests („Řízení o předběžné otázce – Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV) – Nařízení (EU) č. 1305/2013 – Podpora rozvoje venkova z EZFRV – Článek 30 – Platby v rámci sítě Natura 2000 – Působnost – Žádost o podporu z důvodu mikrorezervace zřízené v lesní oblasti netvořící součást sítě Natura 2000 s cílem pomoci zajistit ochranu volně žijícího ptačího druhu – Nařízení (EU) č. 702/2014 – Bloková výjimka pro některé podpory v odvětvích zemědělství a lesnictví pro odvětví zemědělství a lesnictví – Žádost o podpory částečně financované ze zdrojů Evropské unie – Neuplatnění na podniky v obtížích“)	17
2022/C 237/23	Věc C-277/21: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Belgie) – Secrétariat général de l'Enseignement catholique ASBL (SeGEC) a další v. Institut des Comptes nationaux (ICN), Banque nationale de Belgique („Řízení o předběžné otázce – Nařízení (EU) č. 549/2013 – Evropský systém národních a regionálních účtů v Evropské unii – Příloha A bod 20.15 – Kontrola vykonávaná Národním účetním institutem nad zřizovateli vzdělávacích zařízení založených ve formě neziskových institucí – Veřejně financovaná vzdělávací zařízení a ústavně zaručená svoboda vzdělávání – Příloha A bod 20.15 druhá věta – Pojem „veřejná intervence v podobě obecných předpisů platných pro všechny jednotky pracující ve stejném oboru činnosti“ – Rozsah – Příloha A bod 20.15 první věta – Příloha A bod 2.39 písm. b), bod 20.15 písm. b) a bod 20.309 písm. h) – Pojem „nadměrná regulace“ – Rozsah“)	18

2022/C 237/24	Věc C-286/21: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 28. dubna 2022 – Evropská komise v. Francouzská republika („Nesplnění povinnosti státem – Životní prostředí – Směrnice 2008/50/ES – Kvalita vnějšího ovzduší – Článek 13 odst. 1 a příloha XI – Systematické a trvajících překračování mezních hodnot pro mikročástice (PM10) v některých oblastech Francie – Článek 23 odst. 1 – Příloha XV – „Co možná nejkratší období překračování hodnot – Náležitá opatření“)	19
2022/C 237/25	Věc C-804/21 PPU: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein oikeus – Finsko) – C, CD v. Sytttäjä („Řízení o předběžné otázce – Naléhavé řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Evropský zatýkácí rozkaz – Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV – Článek 23 odst. 3 – Požadavek zásahu vykonávajícího justičního orgánu – Článek 6 odst. 2 – Policejní orgány – Vyloučení – Vyšší moc – Pojem – Právní překážky předání – Žaloby podané hledanou osobou – Žádost o mezinárodní ochranu – Vyloučení – Článek 23 odst. 5 – Uplynutí lhůty stanovené pro předání – Důsledky – Propuštění na svobodu – Povinnost přijmout veškerá další opatření nezbytná k zabránění útěku“) . .	20
2022/C 237/26	Spojené věci C-306/19, C-512/19, C-595/19 a C-608/20 až C-611/20: Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 1. března 2022 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Itálie) – Milis Energy SpA v. Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA (C-306/19), Go Sun Srl, Malby Energy 4 Srl v. Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Autorità di Regolazione per Energia, Reti e Ambiente, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA (C-512/19), Fototre Srl v. Ministero dello Sviluppo economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA (C-595/19), Interporto di Trieste SpA (C-608/20), Soelia SpA (C-609/20), Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo (C-610/20 a C-611/20) v. Ministero dello Sviluppo economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Životní prostředí – Listina základních práv Evropské unie – Články 16 a 17 – Zásada právní jistoty a zásada ochrany legitimního očekávání – Smlouva o energetické chartě – Článek 10 – Použitelnost – Směrnice 2009/28/ES – Článek 3 odst. 3 písm. a) – Podpora využívání energie z obnovitelných zdrojů – Výroba elektřiny v solárních fotovoltaických zařízeních – Změna režimu podpory“)	21
2022/C 237/27	Věc C-464/21: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 26. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona- Španělsko) – QL v. Universitat de Barcelona („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Sociální politika – Směrnice 1999/70/ES – Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS – Po sobě jdoucí pracovní smlouvy na dobu určitou ve veřejném sektoru – Ustanovení 2 a ustanovení 3 bod 1 – Oblast působnosti – Pojem „zaměstnanec v pracovním poměru na dobu určitou“)	22
2022/C 237/28	Věc C-420/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 9. července 2021 Valvis Holding SA proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 12. května 2021 ve věci T-638/19, Sun Stars & Sons v. EUIPO v. Valvis Holding	23
2022/C 237/29	Věc C-761/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 10. prosince 2021 St. Hippolyt Holding GmbH proti rozsudku Tribunálu (desátého senátu) vydanému dne 20. října 2021 ve věci T-351/20, St. Hippolyt v. EUIPO – Raisioaqua	23
2022/C 237/30	Věc C-762/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 10. prosince 2021 St. Hippolyt Holding GmbH proti rozsudku Tribunálu (desátého senátu) vydanému dne 20. října 2021 ve věci T-352/20, St. Hippolyt Holding GmbH v. EUIPO – Elephant	23
2022/C 237/31	Věc C-1/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 1. ledna 2022 Josém Maríou Castillejo Oriolem proti usnesení Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 8. listopadu 2021 ve věci T-419/21, Castillejo Oriol v. Komise	24
2022/C 237/32	Věc C-90/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) dne 10. února 2022 – „Gjensidige“ ADB	24
2022/C 237/33	Věc C-100/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 13. února 2022 KY proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 1. prosince 2021 ve věci T-433/20, KY v. Soudní dvůr Evropské unie	25

2022/C 237/34	Věc C-112/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Napoli (Itálie) dne 17. února 2022 – trestní řízení proti CU	25
2022/C 237/35	Věc C-129/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Darmstadt (Německo) dne 24. února 2022 – EF v. město Offenbach am Main	27
2022/C 237/36	Věc C-130/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. února 2022 proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 21. prosince 2021 ve věci T-703/19, DD v. FRA	27
2022/C 237/37	Věc C-162/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Litva) dne 3. března 2022 – A.G. v. Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra	28
2022/C 237/38	Věc C-178/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Bolzano (Itálie) dne 8. března 2022 – trestní řízení proti neznámému pachateli	29
2022/C 237/39	Věc C-181/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 9. března 2022 Nemea Bank plc proti rozsudku Tribunálu (devátého rozšířeného senátu) vydanému dne 20. prosince 2021 ve věci T-321/17, Niemelä a další v. ECB	30
2022/C 237/40	Věc C-182/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht München (Německo) dne 10. března 2022 – JU v. Scalable Capital GmbH	30
2022/C 237/41	Věc C-184/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 10. března 2022 – IK v. KfH Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation e.V.	31
2022/C 237/42	Věc C-185/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 10. března 2022 – CM v. KfH Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation e.V.	33
2022/C 237/43	Věc C-189/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht München (Německo) dne 11. března 2022 – SO v. Scalable Capital GmbH	34
2022/C 237/44	Věc C-193/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Německo) dne 11. března 2022 – TR, UQ v. FTI Touristik GmbH	35
2022/C 237/45	Věc C-206/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein (Německo) dne 17. března 2022 – TF v. Sparkasse Südpfalz	36
2022/C 237/46	Věc C-218/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Lecce (Itálie) dne 24. března 2022 – BU v. Comune di Copertino	36
2022/C 237/47	Věc C-223/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Napoli (Itálie) dne 29. března 2022 – trestní řízení proti ND	37
2022/C 237/48	Věc C-227/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad – Gabrovo (Bulharsko) dne 31. března 2022 – IL v. Regionalna direkcija „Avtomobilna administracija“ Plevno	38
2022/C 237/49	Věc C-228/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgerichts Düsseldorf (Německo) dne 1. dubna 2022 – flightright GmbH v. Eurowings GmbH	38
2022/C 237/50	Věc C-234/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tallinna Halduskohus (Estonsko) dne 4. dubna 2022 – Roheline Kogukond MTÜ, Eesti Metsa Abiks MTÜ, Päästame Eesti Metsad MTÜ a Sihtasutuse Keskkonnateabe Ühendus v. Keskkonnaagentuur	39
2022/C 237/51	Věc C-248/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court (Irsko) dne 8. dubna 2022 – Z.K. a M.S. v. The Minister for Justice and Equality	40
2022/C 237/52	Věc C-249/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshofs (Rakousko) dne 11. dubna 2022 – BM v. Gebühren Info Service GmbH (GIS)	41

2022/C 237/53	Věc C-256/22: Kasační opravný prostředek podaný dne 12. dubna 2022 Pilatus Bank plc proti rozsudku Tribunálu (devátého rozšířeného senátu) vydanému dne 2. února 2022 ve věci T-27/19, Pilatus Bank a Pilatus Holding v. ECB	41
2022/C 237/54	Věc C-291/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. května 2022 Debregeas et associés Pharma (D & A Pharma) proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 2. března 2022 ve věci T-556/20, D & A Pharma v. Komise a EMA	42
Tribunál		
2022/C 237/55	Věci T-335/18, T-338/18 a T-327/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2022 – Mubarak a další v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci v Egyptě – Opatření namířená proti osobám zodpovědným za zneužívání veřejných prostředků a osobám a subjektům, které jsou s nimi spojeny – Zmrazení finančních prostředků – Seznam osob, subjektů a orgánů, na něž se zmrazení vztahuje – Zachování jména žalobce na seznamu – Právo na účinnou procesní obranu – Povinnost Rady ověřit, že rozhodnutí orgánu třetí země bylo přijato při dodržení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu – Nesprávné právní posouzení – Zjevně nesprávné posouzení“)	44
2022/C 237/56	Věc T-508/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2022 – Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) a další v. Komise („Státní podpory – Režim podpor zavedený vládou Gibraltarů týkající se korporáční daně – Osвобоzení příjmů z úroků a licenčních poplatků od daně – Daňová rozhodnutí ve prospěch nadnárodních podniků – Rozhodnutí Komise, kterým se státní podpory prohlašují za neslučitelné s vnitřním trhem – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení – Selektivní výhoda – Právo předložit vyjádření“)	45
2022/C 237/57	Věc T-634/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2022 – FC v. EUAA („Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Předběžné disciplinární řízení – Dočasné zproštění výkonu služby, zkrácení odměny a zákaz vstupu do prostor a přístupu k vybavení EUAA – Zpráva OLAF – Zásada řádné správy – Právo být vyslechnut – Zásada nestrannosti – Zjevně nesprávné posouzení – Povinnost uvést odůvodnění – Právo na obhajobu – Odpovědnost – Úzká souvislost s návrhovými žádáními znějícími na zrušení“)	46
2022/C 237/58	Věc T-392/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 27. dubna 2022 – Flašker v. Komise („Státní podpory – Opatření poskytnutá Slovinskem síti městských lékáren – Předběžná fáze přezkumu – Rozhodnutí Komise, kterým se konstatuje neexistence státní podpory a případně existující podpory – Rozhodnutí přijaté bez zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU – Vážné obtíže“)	47
2022/C 237/59	Věc T-425/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2022 – KU v. ESVČ („Veřejná služba – Smluvní zaměstnanci – Zaměstnanci ESVČ – Psychické obtěžování – Administrativní šetření – Článek 12a služebního řádu – Žádost o pomoc – Zamítnutí žádosti – Článek 24 služebního řádu – Povinnost uvést odůvodnění – Nesprávné posouzení – Přiměřená lhůta – Odpovědnost“)	47
2022/C 237/60	Věc T-750/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 27. dubna 2022 – Correia v. EHSV („Veřejná služba – Zaměstnanci EHSV – Dočasní zaměstnanci – Žádost o obnovení služebního postupu – Zamítnutí žádosti – Žaloba na neplatnost – Řádný průběh postupu před zahájením soudního řízení – Lhůta pro podání stížnosti – Právní zájem na řízení – Přípustnost – Rovné zacházení – Právní jistota – Právo na služební postup – Neexistence práva na obnovení služebního postupu – Povinnost provést zvážení srovnatelných zásluh – Odpovědnost – Nemajetková újma“)	48
2022/C 237/61	Věc T-68/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 27. dubna 2022 – QA v. Komise („Mimosmluvní odpovědnost – Grantová dohoda uzavřená v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007-2013) – Zpráva o auditu – Jazyk – Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům – Proporcionalita – Zásada řádné správy“)	49
2022/C 237/62	Věc T-208/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2022 – Dorit-DFT v. EUIPO – Erwin Suter (DORIT) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Slovní ochranná známka DORIT – Starší národní obchodní firmy – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Neužívání označení, jehož význam není pouze místní, v obchodním styku – Článek 8 odst. 4 a čl. 52 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 [nyní čl. 8 odst. 4 a čl. 60 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001])“	49

2022/C 237/63	Věc T-219/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2022 – Agora Invest v. EUIPO – Transportes Maquinaria y Obras (TRAMOSA) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie TRAMOSA – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie TRAMO, SA TRANSPORTE MAQUINARIA Y OBRAS, S.A. – Relativní důvody pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Řádné užívání starší ochranné známky – Článek 15 odst. 1 druhý pododstavec písm. a) a čl. 42 odst. 2 až 3 nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 18 odst. 1 druhý pododstavec písm. a) a čl. 47 odst. 2 až 3 nařízení 2017/1001] – Podoba, která se liší prvky neměnicími rozlišovací způsobilost“)	50
2022/C 237/64	Věc T-276/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2022 – Moio v. EUIPO – Paul Hartmann (moio.care) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie moio.care – Starší slovní ochranná známka Evropské unie Molicare – Relativní důvody pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	51
2022/C 237/65	Věc T-6/21: Usnesení Tribunálu ze dne 23. března 2022 – Advanced Organic Materials v. EUIPO – Swiss Pharma International (ADVASTEROL) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Zpětvzetí námitek – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	51
2022/C 237/66	Věc T-226/21: Usnesení Tribunálu ze dne 30. března 2022 – Retail Royalty v. EUIPO – Fashion Energy (Vyobrazení orla) (Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zpětvzetí návrhu na prohlášení neplatnosti – Nevydání rozhodnutí ve věci samé)	52
2022/C 237/67	Věc T-265/21: Usnesení Tribunálu ze dne 30. března 2022 – Sunshine Smile v. EUIPO (PlusDental+) („Ochranná známka Evropské unie – Zrušení napadeného rozhodnutí – Zánik předmětu sporu – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	52
2022/C 237/68	Věc T-343/21: Usnesení Tribunálu ze dne 18. března 2022 – Hewlett Packard Enterprise Development v. EUIPO – Aruba (ARUBA) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zpětvzetí návrhu na prohlášení neplatnosti – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	53
2022/C 237/69	Věc T-345/21: Usnesení Tribunálu ze dne 18. března 2022 – Hewlett Packard Enterprise Development v. EUIPO – Aruba (ARUBA NETWORKS) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zpětvzetí návrhu na prohlášení neplatnosti – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	54
2022/C 237/70	Věc T-797/21: Usnesení Tribunálu ze dne 29. března 2022 – Gustopharma Consumer Health v. EUIPO – Helixor Heilmittel (HELIXORIGINAL) (Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Zpětvzetí námitek – Nevydání rozhodnutí ve věci samé)	54
2022/C 237/71	Věc T-798/21: Usnesení Tribunálu ze dne 29. března 2022 – Gustopharma Consumer Health v. EUIPO – Helixor Heilmittel (HELIXFORTE) (Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Zpětvzetí námitek – Nevydání rozhodnutí ve věci samé)	55
2022/C 237/72	Věc T-522/21: Žaloba podaná dne 18. ledna 2022 – XH v. Komise	55
2022/C 237/73	Věc T-173/22: Žaloba podaná dne 30. března 2022 – T-Systems International v. Komise	56
2022/C 237/74	Věc T-196/22: Žaloba podaná dne 14. dubna 2022 – Mariani v. Parlament	57
2022/C 237/75	Věc T-200/22: Žaloba podaná dne 19. dubna 2022 – Polsko v. Komise	58
2022/C 237/76	Věc T-203/22: Žaloba podaná dne 15. dubna 2022 – Nizozemsko v. Komise	59
2022/C 237/77	Věc T-206/22: Žaloba podaná dne 20. dubna 2022 – Makhoul v. Rada	59
2022/C 237/78	Věc T-207/22: Žaloba podaná dne 19. dubna 2022 – Mhana v. Rada	60
2022/C 237/79	Věc T-208/22: Žaloba podaná dne 19. dubna 2022 – Makhoul v. Rada	61

2022/C 237/80	Věc T-209/22: Žaloba podaná dne 19. dubna 2022 – Makhoul v. Rada	62
2022/C 237/81	Věc T-212/22: Žaloba podaná dne 21. dubna 2022 – Prigozhina v. Rada	62
2022/C 237/82	Věc T-217/22: Žaloba podaná dne 20. dubna 2022 – Lifestyle Equities v. EUIPO – Greenwich Polo Club (GREENWICH POLO CLUB)	63
2022/C 237/83	Věc T-218/22: Žaloba podaná dne 21. dubna 2022 – Roxtec v. EUIPO – Wallmax (Znázornění modrého čtverce obsahujícího osm soustředných černých kruhů)	64
2022/C 237/84	Věc T-219/22: Žaloba podaná dne 22. dubna 2022 – Wallmax v. EUIPO – Roxtec (Znázornění modrého čtverce obsahujícího osm soustředných černých kruhů)	65
2022/C 237/85	Věc T-220/22: Žaloba podaná dne 25. dubna 2022 – CiviBank v. ECB	65
2022/C 237/86	Věc T-221/22: Žaloba podaná dne 25. dubna 2022 – Pharmaselect International v. EUIPO – Omni Active Health Technologies (LUTAMAX)	66
2022/C 237/87	Věc T-222/22: Žaloba podaná dne 22. dubna 2022 – Engineering – Ingegneria Informatica v. Komise a REA	67
2022/C 237/88	Věc T-228/22: Žaloba podaná dne 27. dubna 2022 – Casablanca Clothing v. EUIPO – Adrien (CASABLANCA TENNIS CLUB)	68
2022/C 237/89	Věc T-231/22: Žaloba podaná dne 28. dubna 2022 – Growth Finance Plus v. EUIPO (doglover) . . .	69
2022/C 237/90	Věc T-232/22: Žaloba podaná dne 28. dubna 2022 – Growth Finance Plus v. EUIPO (catlover) . . .	69
2022/C 237/91	Věc T-233/22: Žaloba podaná dne 28. dubna 2022 – Isentyeva v. Rada	70
2022/C 237/92	Věc T-234/22: Žaloba podaná dne 29. dubna 2022 – Ismailova v. Rada	71
2022/C 237/93	Věc T-235/22: Žaloba podaná dne 29. dubna 2022 – Russian Direct Investment Fund v. Rada	72
2022/C 237/94	Věc T-236/22: Žaloba podaná dne 28. dubna 2022 – Intel Corporation v. Komise	73
2022/C 237/95	Věc T-239/22: Žaloba podaná dne 29. dubna 2022 – Cherusci v. EUIPO – LexDellmeier (RIALTO) .	75
2022/C 237/96	Věc T-242/22: Žaloba podaná dne 3. května 2022 – OmniActive Health Technologies v. EUIPO – Pharmaselect International (LUTAMAX)	75
2022/C 237/97	Věc T-245/22: Žaloba podaná dne 4. května 2022 – PGTEX Morocco v. Komise	76
2022/C 237/98	Věc T-246/22: Žaloba podaná dne 4. května 2022 – PGTEX Morocco v. Komise	77
2022/C 237/99	Věc T-253/22: Žaloba podaná dne 9. května 2022 – Groschopp v. EUIPO (Sustainability through Quality)	78

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2022/C 237/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 222, 7.6.2022

Dřívější publikace

Úř. věst. C 213, 30.5.2022

Úř. věst. C 207, 23.5.2022

Úř. věst. C 198, 16.5.2022

Úř. věst. C 191, 10.5.2022

Úř. věst. C 171, 25.4.2022

Úř. věst. C 165, 19.4.2022

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. dubna 2022 – Polská republika v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-401/19) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost – Směrnice (EU) 2019/790 – Článek 17 odst. 4 písm. b) a písm. c) in fine – Článek 11 a čl. 17 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie – Svoboda projevu a informací – Ochrana duševního vlastnictví – Povinnosti uložené poskytovatelům služeb pro sdílení obsahu online – Předchozí automatická kontrola (filtrování) obsahu, který uživatelé zpřístupňují online“)

(2022/C 237/02)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupci: B. Majczyna, M. Wiącek a J. Sawicka, zmocněnci, ve spolupráci s J. Barskim, jako znalcem)

Žalovaní: Evropský parlament (zástupci: D. Warin, S. Alonso de León a W. D. Kuzmienko, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: M. Alver, F. Florindo Gijón a D. Kornilaki, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalované: Španělské království (zástupci: původně S. Centeno Huerta a J. Rodríguez de la Rúa Puig, poté J. Rodríguez de la Rúa Puig, zmocněnci), Francouzská republika (zástupkyně: A.-L. Desjonquères a A. Daniel, zmocněnkyně), Portugalská republika (zástupci: původně M. A. Capela de Carvalho Galaz Pimenta, P. Barros da Costa, P. Salvação Barreto a L. Inez Fernandes, poté M. A. Capela de Carvalho Galaz Pimenta, P. Barros da Costa a P. Salvação Barreto, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: F. Erlbacher, S. L. Kaléda, J. Samnadda a B. Sasinowska, zmocněnci)

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Polské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.
3. Španělské království, Francouzská republika, Portugalská republika a Evropská komise ponesou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 270, 12.8.2019.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 28. dubna 2022 – Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd v. Evropská komise, Hyet Sweet SAS

(Věc C-666/19 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Dumping – Dovoz aspartamu pocházejícího z Čínské lidové republiky – Nařízení č. 1225/2009 a nařízení 2016/1036 – Použitelnost ratione temporis – Článek 2 odst. 7 – Status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství – Odepření – Článek 2 odst. 10 – Úpravy – Důkazní břemeno – Článek 3 – Zjištění újmy – Povinnost řádné péče Evropské komise“)

(2022/C 237/03)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (zástupci: K. Adamantopoulos, dikigoros, a P. Billiet, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: původně T. Maxian Rusche a N. Kuplewatzky, poté T. Maxian Rusche a A. Demeneix a nakonec T. Maxian Rusche a K. Blanck, zmocněnci), Hyet Sweet SAS

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnost Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 383, 11.11.2019.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. dubna 2022 – Yieh United Steel Corp. v. Evropská komise, Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL

(Věc C-79/20 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Dumping – Prováděcí nařízení (EU) 2015/1429 – Dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu – Konečné antidumpingové clo – Nařízení (ES) č. 1225/2009 – Článek 2 – Výpočet běžné hodnoty – Výpočet výrobních nákladů – Výrobní ztráty – Odmítnutí odpočtu hodnoty recyklovaného šrotu – Určení běžné hodnoty na základě prodeje obdobných výrobků ke spotřebě na domácím trhu země vývozu – Vyloučení prodeje uskutečněného na domácím trhu země vývozu ze základu pro výpočet sloužící k určení běžné hodnoty v případě, že se týká výrobků určených k vývozu“)

(2022/C 237/04)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Yieh United Steel Corp. (zástupce: D. Luff, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: původně J. F. Brakeland, M. França a A. Demeneix, poté J. F. Brakeland a G. Luengo, zmocněnci), Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL (zástupci: J. Killick a G. Forwood, advokáti a G. Papaconstantinou, dikigoros)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnost Yieh United Steel Corp. ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Evropskou komisí a Eurofer, association européenne de l'acier, ASBL.

(¹) Úř. věst. C 103, 30.3.2020.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Krajského soudu v Brně – Česká republika) – Vinařství U Kapličky s.r.o. v. Státní zemědělská a potravinářská inspekce

(Věc C-86/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Společná organizace trhů se zemědělskými produkty – Vín – Nařízení (EU) č. 1308/2013 – Pravidla týkající se uvádění na trh – Článek 80 – Enologické postupy – Zákaz uvádění na trh – Článek 90 – Dovoz vína – Nařízení (ES) č. 555/2008 – Článek 43 – Doklad V I 1 – Osvědčení, že byly šarže vína vyrobeny za použití doporučených nebo schválených enologických postupů – Důkazní hodnota – Nařízení (EU) č. 1306/2013 – Článek 89 odst. 4 – Sankce – Uvedení vína pocházejícího ze třetí země na trh – Vín podrobené nepovoleným enologickým postupům – Zproštění se odpovědnosti – Důkazní břemeno“)

(2022/C 237/05)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Krajský soud v Brně

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Vinařství U Kapličky s.r.o.

Žalovaná: Státní zemědělská a potravinářská inspekce

Výrok

- 1) Článek 80 odst. 2 písm. a) a c) a čl. 90 odst. 3 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, musí být vykládány v tom smyslu, že osvědčení obsažené v dokladu V I 1 vydaném – na základě článku 43 nařízení Komise (ES) č. 555/2008 ze dne 27. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008 o společné organizaci trhu s vínem, pokud jde o programy podpory, obchod se třetími zeměmi, produkční potenciál a kontroly v odvětví vína – pro určitou šarži vína dováženou do Evropské unie, podle něhož byla tato šarže vyrobena za použití enologických postupů doporučených a zveřejněných Mezinárodní organizací pro révu a víno nebo schválených Uníí, je relevantní pro posouzení souladu této šarže s enologickými postupy uvedenými v čl. 80 odst. 2 písm. a) a c) nařízení č. 1308/2013, avšak samo o sobě k prokázání tohoto souladu nestačí.
- 2) Článek 89 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008, ve spojení s čl. 64 odst. 2 písm. d) tohoto nařízení a s čl. 80 odst. 2 nařízení č. 1308/2013, musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která stanoví, že pokud osoba uvádějící na trh v tomto členském státě šarži vína dovezenou ze třetí země, která není v souladu

s enologickými postupy uvedenými v čl. 80 odst. 2 písm. a) nebo c) nařízení č. 1308/2013, předloží doklad V I 1 vydaný pro tuto šarži a osvědčující, že byla vyrobena za použití enologických postupů doporučených a zveřejněných Mezinárodní organizací pro révu a víno nebo schválených Unií, leží důkazní břemeno v otázce zavinění tohoto obchodníka při porušení zákazu uvádění na trh stanoveného v čl. 80 odst. 2 nařízení č. 1308/2013 na straně příslušných orgánů tohoto členského státu.

(¹) Úř. věst. C 137, 27.4.2020.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Federatie Nederlandse Vakbeweging v. Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV

(Věc C-237/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2001/23/ES – Články 3 až 5 – Převody podniků – Zachování práv zaměstnanců – Výjimky – Úpadkové řízení – Postup pre-pack – Přežití podniku – Převod (části) podniku v důsledku prohlášení úpadku, kterému předcházela postup pre-pack“)

(2022/C 237/06)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Žalované: Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV

Výrok

- 1) Článek 5 odst. 1 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů musí být vykládán v tom smyslu, že podmínka, kterou stanoví, podle níž se články 3 a 4 této směrnice nevztahují na převod podniku, pokud je převodce předmětem konkursního řízení nebo obdobného úpadkového řízení, které bylo „zahájeno s cílem likvidace majetku převodce“, je splněna, pokud je převod celého podniku nebo jeho části – před zahájením konkursního řízení, jehož cílem je likvidace majetku převodce a během něhož je uvedený převod uskutečněn – připraven v rámci postupu pre-pack, jehož hlavním cílem je umožnit v konkursním řízení likvidaci fungujícího podniku a co nejlépe uspokojit zájmy všech věřitelů a v co největší míře zachovat zaměstnanost, za podmínky, že je takový postup pre-pack regulován právními a správními předpisy.
- 2) Článek 5 odst. 1 směrnice 2001/23 musí být vykládán v tom smyslu, že podmínka, kterou stanoví a podle které se články 3 a 4 této směrnice nevztahují na převod podniku, závodu nebo části podniku nebo závodu, pokud konkursní řízení nebo obdobné úpadkové řízení probíhá „pod dohledem příslušného orgánu veřejné moci“, je splněna, jestliže je převod podniku nebo jeho části připraven „zamýšleným insolvenčním správcem“ pod kontrolou „zamýšleného insolvenčního soudce“ v rámci postupu pre-pack před prohlášením úpadku a jestliže je dohoda o dotčeném převodu uzavřena a provedena po prohlášení úpadku směřujícího k likvidaci majetku převodce, za podmínky, že je takový postup pre-pack regulován právními a správními předpisy.

(¹) Úř. věst. C 297, 7.9.2020.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Meta Platforms Ireland Limited, dříve Facebook Ireland Limited v. Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Věc C-319/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Nařízení (EU) 2016/679 – Článek 80 – Zastupování subjektů údajů neziskovým sdružením – Zástupná žaloba podaná sdružením na ochranu zájmů spotřebitelů v případě neexistence pověření a nezávisle na porušení konkrétních práv subjektu údajů – Žaloba založená na porušení zákazu nekalých obchodních praktik, zákona o ochraně spotřebitele nebo zákazu používání neplatných obecných podmínek“)

(2022/C 237/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Meta Platforms Ireland Limited, dříve Facebook Ireland Limited

Žalovaná: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Výrok

Článek 80 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně údajů) musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje sdružení na ochranu zájmů spotřebitelů podat žalobu při neexistenci zmocnění, které by mu bylo uděleno za tím účelem, a bez ohledu na porušení konkrétních práv dotčených osob, proti údajnému původci porušení ochrany osobních údajů, a tvrdit, že byl porušen zákaz nekalých obchodních praktik, zákon na ochranu spotřebitele nebo zákaz používání neplatných všeobecných obchodních podmínek, pokud se dané zpracování údajů může dotknout práv, která identifikovaným nebo identifikovatelným fyzickým osobám vyplývají z tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 359, 26.10.2020.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. dubna 2022 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Landesverwaltungsgericht Steiermark – Rakousko) – NW v. Landespolizeidirektion Steiermark (C-368/20), Bezirkshauptmannschaft Leibnitz (C-369/20)

(Spojené věci C-368/20 a 369/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Volný pohyb osob – Nařízení (EU) 2016/399 – Schengenský hraniční kodex – Článek 25 odst. 4 – Dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic na maximální celkovou dobu šesti měsíců – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví několik po sobě jdoucích období trvání ochrany, která vedou k překročení této doby – Nesoulad takové právní úpravy s čl. 25 odst. 4 Schengenského hraničního kodexu v případě, kdy jsou po sobě následující období založena na stejné hrozbě či hrozbách – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví povinnost předložit cestovní pas nebo průkaz totožnosti při kontrole na vnitřní hranici pod hrozbou sankce – Nesoulad takové povinnosti s čl. 25 odst. 4 Schengenského hraničního kodexu, pokud je samotná kontrola v rozporu s tímto ustanovením“)

(2022/C 237/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Účastníci původního řízení

Žalobce: NW

Žalovaní: Landespolizeidirektion Steiermark (C-368/20), Bezirkshauptmannschaft Leibnitz (C-369/20)

Výrok

- 1) Článek 25 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ze dne 14. září 2016, musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát dočasně znovu zavedl ochranu vnitřních hranic na základě článků 25 a 27 tohoto kodexu, pokud doba trvání tohoto znovuzavedení překračuje maximální celkovou dobu šesti měsíců stanovenou v tomto čl. 25 odst. 4 a neexistuje nová hrozba, která by odůvodnila nové uplatnění období stanovených v uvedeném článku 25.
- 2) Článek 25 odst. 4 nařízení 2016/399, ve znění nařízení 2016/1624, musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, kterou členský stát ukládá osobě pod hrozbou sankce povinnost předložit cestovní pas nebo průkaz totožnosti při vstupu na území tohoto členského státu přes vnitřní hranici, pokud je znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, v rámci kterého je tato povinnost uložena, v rozporu s tímto ustanovením.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 348, 19.10.2020.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg – Německo) – Gräfendorfer Geflügel- und Tiefkühlfeinkost Produktions GmbH (C-415/20), F. Reyher Nchfg. GmbH & Co. KG zastoupená komplementářkou Verwaltungsgesellschaft F. Reyher Nchfg. mbH (C-419/20), Flexi Montagetechnik GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Hamburg (C-415/20 a C-419/20), Hauptzollamt Kiel (C-427/20)

(Spojené věci C-415/20, C-419/20 a C-427/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Celní unie – Nároky na vrácení peněžních částek vybraných členským státem v rozporu s unijním právem nebo na vyplacení peněžních částek odepřených členským státem v rozporu s unijním právem – Antidumpingové clo, dovozní clo, vývozní náhrady a peněžité sankce – Pojem ‚porušení unijního práva‘ – Nesprávný výklad nebo použití tohoto práva – Konstatování porušení uvedeného práva unijním soudem nebo vnitrostátním soudem – Nárok na výplatu úroků – Období, za které se tyto úroky vyplácejí“)

(2022/C 237/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Gräfendorfer Geflügel- und Tiefkühlfeinkost Produktions GmbH (C-415/20), F. Reyher Nchfg. GmbH & Co. KG zastoupená komplementářkou Verwaltungsgesellschaft F. Reyher Nchfg. mbH (C-419/20), Flexi Montagetechnik GmbH & Co. KG

Žalovaní: Hauptzollamt Hamburg (C-415/20 a C-419/20), Hauptzollamt Kiel (C-427/20)

Výrok

Zásady unijního práva týkající se nároků adresátů veřejné správy na vrácení peněžních částek, jejichž zaplacení jim bylo uloženo členským státem v rozporu s unijním právem, a na úroky z těchto peněžních částek musí být vykládány v tom smyslu:

- zaprvé, že se použijí v případě, že dotčené peněžní částky odpovídají jednak vývozním náhradám, které byly poskytnuty adresátovi veřejné správy s prodlením poté, co mu byly v rozporu s unijním právem odepřeny, a jednak peněžité sankci, která byla uložena tomuto adresátovi veřejné správy z důvodu tohoto rozporu;
- zadruhé, že se použijí v případě, že z rozhodnutí Soudního dvora nebo z rozhodnutí vnitrostátního soudu vyplývá, že platba vývozních náhrad, peněžité sankce, antidumpingového cla nebo dovozního cla byla vnitrostátním orgánem odepřena nebo uložena buď na základě nesprávného výkladu unijního práva, nebo na základě nesprávného použití tohoto práva, a
- zatřetí, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že pokud byla platba vývozních náhrad, peněžité sankce, antidumpingového cla nebo dovozního cla odepřena nebo uložena v rozporu s unijním právem, může k výplatě úroků dojít pouze za období od data podání žaloby k soudu směřující k získání platby nebo vrácení dotčené peněžní částky do dne rozhodnutí příslušného soudu, a nikoliv za předchozí období. Naproti tomu tyto zásady nebrání samy o sobě tomu, aby taková právní úprava stanovila, že k uvedenému vyplacení dojde pouze v případě, že takový opravný prostředek byl podán, pokud taková úprava nevede k tomu, že nadměrně ztěžuje uplatnění nároků, které pro adresáty veřejné správy vyplývají z unijního práva.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 432, 7. 12. 2020.
Úř. věst. C 414, 30. 11. 2020.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 28. dubna 2022 – Evropská komise v. Bulharská republika(Věc C-510/20) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem – Článek 258 SFEU – Životní prostředí – Směrnice 2008/56/ES – Mořská environmentální politika – Článek 5 – Strategie pro mořské prostředí – Článek 17 odst. 2 a 3 – Neprovedení přezkumu počátečního posouzení a stanovení dobrého stavu prostředí, jakož i environmentálních cílů ve stanovené lhůtě – Nezaslání podrobných údajů o aktualizacích provedených na základě přezkumů Evropské komisi ve stanovené lhůtě“)

(2022/C 237/10)

Jednací jazyk: bulharština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: O. Beynet a I. Zaloguin, zmocněnci)

Žalovaná: Bulharská republika (zástupkyně: T. Mitova, L. Zaharieva a T. Tsingileva, zmocněnkyně)

Výrok

- 1) Bulharská republika tím, že ve stanovených lhůtách neprovedla koordinovaným způsobem, jak upřesňuje článek 5 směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí), přezkum počátečního posouzení a stanovení dobrého stavu prostředí, jakož i environmentálních cílů, a nezaslala Evropské komisi podrobné údaje o aktualizacích provedených na základě těchto přezkumů, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 17 odst. 2 písm. a) a b) a čl. 17 odst. 3 této směrnice.
- 2) Bulharské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 433, 14.12.2020.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – NovaText GmbH v. Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg(Věc C-531/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Práva duševního vlastnictví – Směrnice 2004/48/ES – Článek 3 – Obecná povinnost týkající se opatření, řízení a nápravných opatření potřebných k zajištění dodržování práv duševního vlastnictví – Článek 14 – Pojem ‚rozumné a přiměřené náklady‘ – Patentový zástupce – Neexistence možnosti, aby vnitrostátní soud posoudil, zda náklady, jež byly uloženy k úhradě straně, která ve sporu neuspěla, jsou rozumné a přiměřené“)

(2022/C 237/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: NovaText GmbH

Odpůrkyně: Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg

Výrok

Články 3 a 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě nebo jejímu výkladu, který neumožňuje soudu rozhodujícímu v řízení, na které se vztahuje tato směrnice, aby v každém případě, který je mu předložen, řádně zohlednil jeho specifické rysy za účelem posouzení, zda jsou náklady řízení vynaložené stranou úspěšnou ve sporu rozumné a přiměřené.

(¹) Úř. věst. C 28, 25.1.2021.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Saarbrücken – Německo) – Koch Media GmbH v. FU

(Věc C-559/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Práva duševního vlastnictví – Směrnice 2004/48/ES – Článek 14 – Pojmy „náklady řízení“ a „další náklady“ – Výzva za účelem zajištění dodržování práva duševního vlastnictví mimosoudní cestou – Náklady na právní zastoupení advokátem – Kvalifikace – Vnitrostátní právní úprava omezující za určitých okolností výši nahraditelné částky těchto nákladů“)

(2022/C 237/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Saarbrücken

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Koch Media GmbH

Odpůrce: FU

Výrok

- 1) Článek 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví musí být vykládán v tom smyslu, že takové náklady vynaložené nositelem práv duševního vlastnictví na jeho právní zastoupení za účelem zajištění dodržování těchto práv mimosoudní cestou, jako jsou náklady spojené s výzvou, spadají pod pojem „další náklady“ ve smyslu tohoto ustanovení.
- 2) Článek 14 směrnice 2004/48 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že v situaci, kdy se fyzická osoba dopustila porušení práva duševního vlastnictví mimo rámec své profesní nebo podnikatelské činnosti, je náhrada „dalších nákladů“ uvedených v tomto ustanovení, které se nositel tohoto práva může dovolávat, stanovena paušálně na základě hodnoty sporu, jež je omezena touto právní úpravou, ledaže má vnitrostátní soud za to, že s ohledem na zvláštní povahu případu, který mu byl předložen, je uplatnění takového omezení nespravedlivé.

(¹) Úř. věst. C 35, 1.2.2021.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Cluj – Rumunsko) – Happy Education SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj

(Věc C-612/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 132 odst. 1 písm. i) – Osvobození některých činností od daně ve veřejném zájmu – Osvobození od daně související s výchovou dětí a mládeže a školským nebo vysokoškolským vzděláváním – Poskytování vzdělávacích služeb doplňujících školní osnovy – Soukromoprávní subjekt poskytující tyto služby za komerčním účelem“)

(2022/C 237/13)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Cluj

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Happy Education SRL

Žalovaní: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj

Výrok

Článek 132 odst. 1 písm. i) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že pod pojem „subjekt uznáný za subjekt, který má podobné cíle“ jako veřejnoprávní vzdělávací subjekt ve smyslu tohoto ustanovení, nespadá soukromý subjekt, který vykonává vzdělávací činnosti ve veřejném zájmu, které spočívají zejména v organizaci činností doplňujících školní osnovy, jako jsou kurzy pomáhající při plnění domácích úkolů, vzdělávací programy, kurzy cizích jazyků, a získal povolení od národního úřadu vedoucího obchodní rejstřík formou přidělení kódu CAEN 8559 – „Ostatní vzdělávání“ podle klasifikace vnitrostátních hospodářských činností, pokud tento podnik v každém případě nesplňuje podmínky, které pro toto uznání stanoví vnitrostátní právo.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 53, 15. 2. 2021.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta förvaltningsdomstolen – Švédsko) – Skatteverket v. DSAB Destination Stockholm AB

(Věc C-637/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2006/112/ES – Společný systém daně z přidané hodnoty – Článek 30a bod 1 – Pojem ‚poukaz‘ – Článek 30a bod 3 – Pojem ‚víceúčelový poukaz‘ – Prodej karty opravňující jejího držitele k využití několika turistických služeb po omezenou dobu“)

(2022/C 237/14)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta förvaltningsdomstolen

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Skatteverket

Žalovaná: DSAB Destination Stockholm AB

Výrok

Článek 30a směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady (EU) 2016/1065 ze dne 27. června 2016, musí být vykládán v tom smyslu, že nástroj, který poskytuje svému držiteli právo využívat různé služby na daném místě po omezenou dobu a do určité výše, může představovat „poukaz“ ve smyslu čl. 30a bodu 1 této směrnice, i když průměrný spotřebitel nemůže využít z důvodu omezené doby platnosti tohoto nástroje všechny nabízené služby. Uvedený nástroj představuje „víceúčelový poukaz“ ve smyslu čl. 30a bodu 3 uvedené směrnice, jelikož daň z přidané hodnoty splatná za tyto služby není v okamžiku jeho vydání známa.

(¹) Úř. věst. C 53, 15.2.2021.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana – Itálie) – Caruter s.r.l. v. S.R.R. Messina Provincia S.c.P.A. a další

(Věc C-642/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice Rady 2014/24/EU – Zadávání veřejných zakázek – Článek 63 – Využití způsobilosti jiných subjektů skupinou hospodářských subjektů – Možnost veřejného zadavatele vyžadovat, aby určité stěžejní úkoly byly vykonávány účastníkem této skupiny – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví, že zmocněný podnik musí splňovat kritéria a uskutečňovat plnění ve většinovém poměru“)

(2022/C 237/15)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Caruter s.r.l.

Žalovaní: S.R.R. Messina Provincia SCpA, Comune di Basicò, Comune di Falcone, Comune di Fondachelli Fantina, Comune di Gioiosa Marea, Comune di Librizzi, Comune di Mazzarrà Sant'Andrea, Comune di Montagnareale, Comune di Oliveri, Comune di Piraino, Comune di San Piero Patti, Comune di Sant'Angelo di Brolo, Regione Siciliana – Urega – Ufficio regionale espletamento gare d'appalti lavori pubblici Messina, Regione Siciliana – Assessorato regionale delle infrastrutture e della mobilità,

za přítomnosti: Ditta individuale Pippo Pizzo, Onofaro Antonino Srl, Gial Plast Srl, Colombo Biagio Srl,

Výrok

Článek 63 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které podnik zmocněný skupinou hospodářských subjektů, která se účastní zadávacího řízení na veřejnou zakázku, musí splňovat kritéria stanovená v oznámení o zahájení zadávacího řízení a uskutečňovat plnění této zakázky ve většinovém poměru.

(¹) Úř. věst. C 79, 8.3.2021.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 27. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour constitutionnelle – Belgique) – Airbnb Ireland UC v. Région de Bruxelles-Capitale

(Věc C-674/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Vnitřní trh – Článek 114 odst. 2 SFEU – Vyloučení daňových ustanovení – Směrnice 2000/31/ES – Služby informační společnosti – Elektronický obchod – Telematický portál pro zprostředkování nemovitostí – Článek 1 odst. 5 písm. a) – Vyloučení daňové oblasti – Definice – Regionální právní úprava týkající se daně z turistických ubytovacích zařízení – Ustanovení ukládající zprostředkovatelům povinnost oznámit na písemnou žádost určité údaje týkající se provozování těchto zařízení daňové správě s cílem identifikovat osoby povinné k této dani – Článek 56 SFEU – Neexistence diskriminace – Absence omezení“)

(2022/C 237/16)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour constitutionnelle

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Airbnb Ireland UC

Žalovaný: Région de Bruxelles-Capitale

Výrok

- 1) Ustanovení daňové právní úpravy členského státu, které zprostředkovatelům ukládá povinnost, pokud jde o turistická ubytovací zařízení nacházející se v regionu tohoto členského státu, u kterých vystupují jako zprostředkovatelé nebo provádějí obchodní propagaci, sdělit regionální daňové správě na její písemnou žádost údaje o provozovateli a kontaktní údaje turistických ubytovacích zařízení, jakož i počet přenocování a ubytovacích jednotek využitých v předchozím roce, musí být považováno za ustanovení, které je svou povahou neoddělitelné od právní úpravy, jejíž je součástí, a spadá tedy do „daňové oblasti“, která je z působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) výslovně vyloučena.
- 2) Právní úprava, která ukládá poskytovatelům služeb zprostředkovávání nemovitostí bez ohledu na jejich sídlo a způsob zprostředkování, pokud jde o turistická ubytovací zařízení nacházející se v regionu dotčeného členského státu, u kterých vystupují jako zprostředkovatelé nebo provádějí obchodní propagaci, povinnost sdělit regionální daňové správě na její písemnou žádost údaje o provozovateli a kontaktní údaje turistických ubytovacích zařízení, jakož i počet přenocování a ubytovacích jednotek využitých v předchozím roce, není v rozporu se zákazem stanoveným v článku 56 SFEU.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 128, 12.4.2021.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht München I – Německo) – Phoenix Contact GmbH & Co. KG v. HARTING Deutschland GmbH & Co. KG, Harting Electric GmbH & Co. KG

(Věc C-44/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Duševní vlastnictví – Směrnice 2004/48/ES – Článek 9 odst. 1 – Evropský patent – Předběžná opatření – Pravomoc vnitrostátních soudních orgánů vydat předběžné opatření s cílem zamezit hrozící porušení práva duševního vlastnictví – Vnitrostátní judikatura, která odmítá návrhy na vydání předběžných opatření, pokud platnost dotčeného patentu nebyla potvrzena přinejmenším prvostupňovým rozhodnutím vydaným v rámci řízení o odporu nebo o prohlášení neplatnosti – Povinnost konformního výkladu“)

(2022/C 237/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht München I

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Phoenix Contact GmbH & Co. KG

Odpůrkyně: HARTING Deutschland GmbH & Co. KG, Harting Electric GmbH & Co. KG

Výrok

Článek 9 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní judikatuře, podle které musejí být návrhy na vydání předběžného opatření z důvodu porušování patentu v zásadě odmítnuty, pokud platnost dotčeného patentu nebyla potvrzena přinejmenším prvostupňovým rozhodnutím vydaným v rámci řízení o odporu nebo o prohlášení neplatnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 182, 10.5.2021.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa (Senāts) – Lotyšsko) – SIA „PRODEX“ v. Valsts ieņēmumu dienests

(Věc C-72/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Celní unie – Společný celní sazebník – Kombinovaná nomenklatura – Položky sazebníku – Položka 4418 20 – Dosah – Dveře a jejich rámy, zárubně a prahy – Desky MDF a dekorativní lišty – Všeobecné pravidlo 2 a) první část pro výklad kombinované nomenklatury – Nekompletní nebo nedokončený výrobek – Pojem“)

(2022/C 237/18)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākā tiesa (Senāts)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: SIA „PRODEX“

Žalovaná: Valsts ieņēmumu dienests

Výrok

Položka 4418 20 kombinované nomenklatury, vykládaná ve spojení s první částí všeobecného pravidla 2 a) pro výklad této nomenklatury, obsažená v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1001/2013 ze dne 4. října 2013, musí být vykládána v tom smyslu, že jakožto samostatné zboží zahrnuje zboží popsané jako desky a tvarované lišty ze dřeva, jejichž profil a dekorativní povrchová úprava objektivně ukazují, že jsou určeny k výrobě dveřních rámců, zárubní a prahů, a to i nekompletních nebo jejichž zpracování není dokončeno, pod podmínkou, že toto zboží bylo opracováno do takového stupně, že je určeno k použití výhradně jako takové a že tím vykazuje podstatné rysy dokončeného výrobku.

(¹) Úř. věst. C 138, 19.4.2021.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León – Španělsko) – Gerencia Regional de Salud de Castilla y León v. Delia

(Věc C-86/21) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Volný pohyb pracovníků – Článek 45 SFEU – Nařízení (EU) č. 492/2011 – Článek 7 odst. 2 – Rovné zacházení – Vnitrostátní systém uznávání kariérního postupu zdravotnických pracovníků – Nezohlednění praxe získané ve zdravotních službách jiného členského státu – Překážka“)

(2022/C 237/19)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Účastníci původního řízení

Žalobce: Gerencia Regional de Salud de Castilla y León

Žalovaná: Delia

Výrok

Článek 45 SFEU a článek 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě týkající se uznávání kariérního postupu v rámci zdravotní služby členského státu, která brání tomu, aby byla v rámci počtu odpracovaných let pracovníka zohledněna praxe, kterou získal ve veřejné zdravotní službě v jiném členském státě, pokud omezení volného pohybu pracovníků, které je v této právní úpravě obsaženo, nenaplní cíl obecného zájmu, neumožňuje zaručit jeho uskutečnění a překračuje meze toho, co je k jeho dosažení nezbytné.

(¹) Úř. věst. C 189, 17.5.2021.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos vyriausioji administracinis teismas – Litva) – UAB „Romega“ v. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba

(Věc C-89/21) ⁽¹⁾

(Řízení o předběžné otázce – Potravinové právo – Nařízení (ES) č. 2073/2005 – Mikrobiologická kritéria pro potraviny – Článek 1 – Příloha I – Čerstvé drůbeží maso – Kontrola výskytu typů salmonely uvedených v bodě 1.28 kapitoly I této přílohy prováděná příslušnými vnitrostátními orgány – Kontrola výskytu jiných patogenních mikroorganismů – Nařízení (ES) č. 178/2002 – Článek 14 odst. 8 – Posuzovací pravomoc vnitrostátních orgánů – Rozsah)

(2022/C 237/20)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos vyriausioji administracinis teismas

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: UAB „Romega“

Žalovaný: Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba

Výrok

Článek 1 nařízení Komise (ES) č. 2073/2005 ze dne 15. listopadu 2005 o mikrobiologických kritériích pro potraviny, ve znění nařízení Komise (EU) č. 1086/2011 ze dne 27. října 2011, ve spojení s čl. 14 odst. 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, musí být vykládán v tom smyslu, že příslušný orgán členského státu může považovat za nebezpečnou ve smyslu čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení č. 178/2002 kategorii potravin sestávající z čerstvého drůbežího masa, v němž byly zjištěny jiné patogenní mikroorganismy než sérotypy salmonely uvedené v bodě 1.28 kapitoly 1 přílohy I nařízení č. 2073/2005, ve znění nařízení č. 1086/2011.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 163, 3.5.2021

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bulharsko) – „Nikopolis AD Istrum 2010“ EOOD (C-160/21), „Agro – eko 2013“ EOOD (C-217/21) v. Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie“

(Spojené věci C-160/21 a C-217/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Společná zemědělská politika – Režimy přímých podpor – Nařízení (EU) č. 1306/2013 – Platby příjemcům podpory – Článek 75 – Platební lhůta – Nedodržení – Implicitní zamítnutí žádosti o podporu“)

(2022/C 237/21)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „Nikopolis AD Istrum 2010“ EOOD (C-160/21), „Agro – eko 2013“ EOOD (C-217/21)

Žalovaný: Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie“

Výrok

Článek 75 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2393 ze dne 13. prosince 2017, musí být vykládán v tom smyslu, že nevyplacení platby podpory, o kterou zemědělec požádal před uplynutím lhůty stanovené v tomto ustanovení, platební agenturou členského státu nelze považovat za implicitní rozhodnutí o zamítnutí dotčené žádosti o podporu, a to bez ohledu na okolnost, zda dotčený zemědělec byl informován o provedení případných dodatečných ověření, která by odůvodňovala překročení této lhůty, či nikoli.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 206, 31.5.2021.
Úř. věst. C 242, 21.6.2021.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa (Senāts) – Lotyšsko) – „Piltenes meži“ SIA v. Lauku atbalsta dienests

(Věc C-251/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV) – Nařízení (EU) č. 1305/2013 – Podpora rozvoje venkova z EZFRV – Článek 30 – Platby v rámci sítě Natura 2000 – Působnost – Žádost o podporu z důvodu mikroz rezervace zřízené v lesní oblasti netvořící součást sítě Natura 2000 s cílem pomoci zajistit ochranu volně žijícího ptačího druhu – Nařízení (EU) č. 702/2014 – Bloková výjimka pro některé podpory v odvětvích zemědělství a lesnictví pro odvětví zemědělství a lesnictví – Žádost o podpory částečně financované ze zdrojů Evropské unie – Neuplatnění na podniky v obtížích“)

(2022/C 237/22)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākā tiesa (Senāts)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „Piltenes meži“ SIA

Žalovaný: Lauku atbalsta dienests

Výrok

- 1) Článek 30 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ze dne 17. prosince 2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1698/2005, musí být zejména s ohledem na jeho odstavec 6 vykládán v tom smyslu, že podpora požadovaná z důvodu mikroz rezervace vytvořené v určitém lese za účelem dosažení cílů směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků spadá do působnosti tohoto článku 30.
- 2) Nařízení Komise (EU) č. 702/2014 ze dne 25. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 [SFEU] prohlašují určité kategorie podpory v odvětvích zemědělství a lesnictví a ve venkovských oblastech za slučitelné s vnitřním trhem, musí být vykládáno v tom smyslu, že je vyloučeno prohlásit za slučitelnou s vnitřním trhem, podle tohoto nařízení, podporu požadovanou na základě nařízení č. 1305/2013 z důvodu mikroz rezervace vytvořené v určitém lese za účelem dosažení cílů směrnice 2009/147 podnikem v obtížích ve smyslu čl. 2 bodu 14 nařízení č. 702/2014.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 252, 28.6.2021.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Belgique) – Secrétariat général de l'Enseignement catholique ASBL (SeGEC) a další v. Institut des Comptes nationaux (ICN), Banque nationale de Belgique

(Věc C-277/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (EU) č. 549/2013 – Evropský systém národních a regionálních účtů v Evropské unii – Příloha A bod 20.15 – Kontrola vykonávaná Národním účetním institutem nad zřizovateli vzdělávacích zařízení založených ve formě neziskových institucí – Veřejně financovaná vzdělávací zařízení a ústavně zaručená svoboda vzdělávání – Příloha A bod 20.15 druhá věta – Pojem ‚veřejná intervence v podobě obecných předpisů platných pro všechny jednotky pracující ve stejném oboru činnosti‘ – Rozsah – Příloha A bod 20.15 první věta – Příloha A bod 2.39 písm. b), bod 20.15 písm. b) a bod 20.309 písm. h) – Pojem ‚nadměrná regulace‘ – Rozsah“)

(2022/C 237/23)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobci: Secrétariat général de l'Enseignement catholique ASBL (SeGEC), Fédération des Établissements libres subventionnés indépendants ASBL (FELSI), Groupe scolaire Don Bosco à Woluwe-Saint-Lambert ASBL, École fondamentale libre de Chênee ASBL, Collège Saint-Guibert de Gembloux ASBL, Collège Saint-Benoit de Maredsous ASBL, Pouvoir organisateur des Centres PMS libres à Woluwe ASBL

Žalovaní: Institut des Comptes nationaux (ICN), Banque nationale de Belgique

Výrok

1) Bod 20.309 písm. h) přílohy A nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 549/2013 ze dne 21. května 2013 o Evropském systému národních a regionálních účtů v Evropské unii, vykládaný ve spojení s bodem 2.39 písm. b) a bodem 20.15 písm. b) této přílohy, musí být vykládán v tom smyslu, že pod pojem „nadměrná regulace“ spadá vnitrostátní právní úprava vztahující se na neziskové instituce působící v oblasti vzdělávání, které přestože jsou subvencovány příslušnou vnitrostátní vládou institucí, požívají ústavně zaručené svobody vzdělávání, pokud tato právní úprava svěřuje uvedené vládní instituci úkol nebo právo:

- schvalovat studijní programy,
- definovat jak strukturu studia, tak prioritní a zvláštní úkoly, upravovat kontrolu podmínek pro zápis a vyloučení žáků, rozhodování pedagogické rady a finanční účast, organizovat seskupování školských zařízení v rámci strukturovaných sítí a vyžadovat vypracování vzdělávacích a pedagogických projektů, jakož i školních vzdělávacích programů a rovněž předložení zprávy o činnosti,
- organizovat kontrolu a inspekci, která se zvláště týká vyučovaných předmětů, úrovně studia a uplatnění jazykových zákonů s výjimkou pedagogických metod a
- uložit povinnost dodržování minimálního počtu žáků na třídu, sekci, stupeň nebo jiné pododdělení, s výhradou výjimky udělené ministerstvem,

pokud jsou tyto úkoly a práva natolik invazivní, že ve skutečnosti určují obecnou politiku nebo program dotyčných neziskových institucí tím, že umožňují skutečně a podstatným způsobem dlouhodobě a bez přerušení ovlivňovat samotné vymezování a provádění cílů těchto neziskových institucí, jejich činností a organizačních aspektů těchto činností, jakož i strategického zaměření a základních směrů, které uvedené neziskové instituce hodlají při výkonu svých činností sledovat, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

- 2) Bod 20.15 druhá věta přílohy A nařízení č. 549/2013 musí být vykládán v tom smyslu, že pod pojem „obecný předpis platný pro všechny jednotky pracující ve stejném oboru činnosti“ nespadá vnitrostátní právní úprava, která představuje právní režim použitelný pouze na pracovníky neziskových institucí činných v oblasti vzdělávání, jež jsou financovány vládní institucí.

(¹) Úř. věst. C 278, 12.7.2021.

**Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 28. dubna 2022 – Evropská komise
v. Francouzská republika**

(Věc C-286/21) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem – Životní prostředí – Směrnice 2008/50/ES – Kvalita vnějšího ovzduší – Článek 13 odst. 1 a příloha XI – Systematické a trvalé překračování mezních hodnot pro mikročástice (PM10) v některých oblastech Francie – Článek 23 odst. 1 – Příloha XV – „Co možná nejkratší“ období překračování hodnot – Náležitá opatření“)

(2022/C 237/24)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: O. Beynet a M. Noll-Ehlers, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: T. Stéhelin a W. Zemamta, zmocněnci)

Výrok

- 1) Francouzská republika tím, že

- nezajistila, aby denní mezní hodnota koncentrací mikročástic (PM10) nebyla systematicky a trvale překračována v období od 1. ledna 2005 do roku 2019 včetně v aglomeraci a zóně kvality Paříž (FR04A01/FR11ZAG01) a od 1. ledna 2005 do roku 2016 včetně, s výjimkou roku 2008, v aglomeraci a zóně kvality Martinik/Fort-de-France (FR39N10/FR02ZAR01), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 13 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu ve spojení s přílohou XI této směrnice, a
- nezajistila, aby plány kvality ovzduší stanovily náležitá opatření, aby bylo období překročení této mezní hodnoty co možná nejkratší, neplnila v těchto dvou oblastech od 11. června 2010 povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 23 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 2008/50 ve spojení s její přílohou XV.

- 2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 252, 28.6.2021.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein oikeus – Finsko) – C, CD v. Syyttäjä

(Věc C-804/21 PPU) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Naléhavé řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Evropský zatýkácí rozkaz – Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV – Článek 23 odst. 3 – Požadavek zásahu vykonávajícího justičního orgánu – Článek 6 odst. 2 – Policejní orgány – Vyloučení – Vyšší moc – Pojem – Právní překážky předání – Žaloby podané hledanou osobou – Žádost o mezinárodní ochranu – Vyloučení – Článek 23 odst. 5 – Uplynutí lhůty stanovené pro předání – Důsledky – Propuštění na svobodu – Povinnost přijmout veškerá další opatření nezbytná k zabránění útěku“)

(2022/C 237/25)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein oikeus

Účastníci původního řízení

Žalobci: C, CD

Žalovaný: Syyttäjä

Výrok

- 1) Článek 23 odst. 3 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáčím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009 musí být vykládán v tom smyslu, že pojem vyšší moc nezahrnuje právní překážky předání vyplývající z žalob podaných osobou, na kterou se vztahuje evropský zatýkáčím rozkaz, a založených na právu vykonávajícího členského státu, pokud vykonávající justiční orgán přijal konečné rozhodnutí o předání v souladu s čl. 15 odst. 1 uvedeného rámcového rozhodnutí.
- 2) Článek 23 odst. 3 rámcového rozhodnutí 2002/584 ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299 musí být vykládán v tom smyslu, že požadavek zásahu vykonávajícího justičního orgánu uvedený v tomto ustanovení není splněn, pokud vykonávající členský stát pověřil policejní orgán úkolem ověřit existenci vyšší moci a splnění podmínek požadovaných pro trvání vazby osoby, na kterou se vztahuje evropský zatýkáčím rozkaz, a případně rozhodnout o novém datu předání, a to i v případě, že tato osoba má právo kdykoli se obrátit na vykonávající justiční orgán, aby tento orgán rozhodl o výše uvedených otázkách.

Článek 23 odst. 5 rámcového rozhodnutí 2002/584 ve znění rámcového nařízení 2009/299 musí být vykládán v tom smyslu, že lhůty uvedené v odstavcích 2 až 4 tohoto článku 23 je třeba považovat za uplynulé, v důsledku čehož má být tato osoba propuštěna, pokud požadavek zásahu vykonávajícího justičního orgánu stanovený v čl. 23 odst. 3 uvedeného rámcového rozhodnutí nebyl splněn.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 95, 28.2.2022.

Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 1. března 2022 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Itálie) – *Milis Energy SpA v. Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA (C-306/19), Go Sun Srl, Malby Energy 4 Srl v. Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Autorità di Regolazione per Energia, Reti e Ambiente, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA (C-512/19), Fototre Srl v. Ministero dello Sviluppo economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA (C-595/19), Interporto di Trieste SpA (C-608/20), Soelia SpA (C-609/20), Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo (C-610/20 a C-611/20) v. Ministero dello Sviluppo economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA*

(Spojené věci C-306/19, C-512/19, C-595/19 a C-608/20 až C-611/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Životní prostředí – Listina základních práv Evropské unie – Články 16 a 17 – Zásada právní jistoty a zásada ochrany legitimního očekávání – Smlouva o energetické chartě – Článek 10 – Použitelnost – Směrnice 2009/28/ES – Článek 3 odst. 3 písm. a) – Podpora využívání energie z obnovitelných zdrojů – Výroba elektřiny v solárních fotovoltaických zařízeních – Změna režimu podpory“)

(2022/C 237/26)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

(Věc C-306/19)

Žalobkyně: Milis Energy SpA

Žalovaní: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

(Věc C-512/19)

Žalobkyně: Go Sun Srl, Malby Energy 4 Srl

Žalovaní: Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Autorità di Regolazione per Energia, Reti e Ambiente, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

(Věc C-595/19)

Žalobkyně: Fototre Srl

Žalovaní: Ministero dello Sviluppo economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

(Věci C-608/20, C-609/20, C-610/20 a C-611/20)

Žalobkyně: Interporto di Trieste SpA (C-608/20), Soelia SpA (C-609/20), Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo (C-610/20 a C-611/20)

Žalovaní: Ministero dello Sviluppo economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

Výrok

S výhradou ověření, která přísluší provést předkládajícímu soudu při zohlednění všech relevantních skutečností, musí být čl. 3 odst. 3 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES, a články 16 a 17 Listiny základních práv Evropské unie s ohledem na zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví snížení nebo odklad platby pobídek pro energii vyrobenou v solárních fotovoltaických zařízeních, které již byly přiznány správními rozhodnutími a potvrzeny příslušnými dohodami uzavřenými mezi provozovateli těchto zařízení a veřejnou společností, pokud se tato právní úprava týká pobídek, které již byly stanoveny, avšak ještě nebyly splatné.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 213, 24.6.2019.
Úř. věst. C 357, 21.10.2019.
Úř. věst. C 53, 15.2.2021.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 26. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona- Španělsko) – QL v. Universitat de Barcelona

(Věc C-464/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Sociální politika – Směrnice 1999/70/ES – Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS – Po sobě jdoucí pracovní smlouvy na dobu určitou ve veřejném sektoru – Ustanovení 2 a ustanovení 3 bod 1 – Oblast působnosti – Pojem „zaměstnanec v pracovním poměru na dobu určitou““)

(2022/C 237/27)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobce: QL

Žalovaná: Universitat de Barcelona

Výrok

Ustanovení 2 a ustanovení 3 bod 1 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, uzavřené dne 18. března 1999, která je přílohou směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, musí být vykládány v tom smyslu, že zaměstnanec, který byl vázán ke svému veřejnoprávnímu zaměstnavateli po sobě jdoucími smlouvami na dobu určitou a jehož pracovní poměr může být z titulu sankce překvalifikován na „nestálý pracovní poměr na dobu neurčitou“, spadá do působnosti této rámcové dohody.

⁽¹⁾ Datum doručení: 29.7.2021.

Kasační opravný prostředek podaný dne 9. července 2021 Valvis Holding SA proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 12. května 2021 ve věci T-638/19, Sun Stars & Sons v EUIPO v. Valvis Holding

(Věc C-420/21 P)

(2022/C 237/28)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Valvis Holding SA (zástupci: M. Stănescu, D. Bogdan, G. Bozocea, advokáti)

Další účastníci řízení: Sun Stars & Sons Pte Ltd, Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Usnesením ze dne 29. dubna 2022 Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek se odmítá jako zjevně nepřijatelný a že společnost Valvis Holding SA ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 10. prosince 2021 St. Hippolyt Holding GmbH proti rozsudku Tribunálu (desátého senátu) vydanému dne 20. října 2021 ve věci T-351/20, St. Hippolyt v. EUIPO – Raisioaqua

(Věc C-761/21 P)

(2022/C 237/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: St. Hippolyt Holding GmbH (zástupce: M. Gail, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Raisioaqua Oy

Usnesením ze dne 31. března 2022 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) konstatoval, že kasační opravný prostředek je nepřijatelný a St. Hippolyt Holding GmbH ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 10. prosince 2021 St. Hippolyt Holding GmbH proti rozsudku Tribunálu (desátého senátu) vydanému dne 20. října 2021 ve věci T-352/20, St. Hippolyt Holding GmbH v. EUIPO – Elephant

(Věc C-762/21 P)

(2022/C 237/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: St. Hippolyt Holding GmbH (zástupce: M. Gail, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a Preduzeće za proizvodnju, unutrašnju i spoljnu trgovinu Elephant Co. d.o.o.

Usnesením ze dne 31. března 2022 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřijatelný a že St. Hippolyt Holding GmbH ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 1. ledna 2022 Josém Mariou Castillejo Oriolem proti usnesení Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 8. listopadu 2021 ve věci T-419/21, Castillejo Oriol v. Komise

(Věc C-1/22 P)

(2022/C 237/31)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): José María Castillejo Oriol (zástupce: J. Jover Padró, abogado)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Usnesením ze dne 2. května 2022 Soudní dvůr (desátý senát) zčásti odmítl kasační opravný prostředek jako zjevně nepřijatelný a zčásti zamítl jako zjevně neopodstatněný a rozhodl, že navrhovatel ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) dne 10. února 2022 – „Gjensidige“ ADB

(Věc C-90/22)

(2022/C 237/32)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva)

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: „Gjensidige“ ADB

Další účastnice řízení: „Rhenus Logistics“ UAB, „ACC Distribution“ UAB

Předběžné otázky

1. Může být článek 71 nařízení č. 1215/2012 ⁽¹⁾ s ohledem na články 25, 29 a 31 a body 21 a 22 odůvodnění tohoto nařízení vykládán v tom smyslu, že umožňuje použití článku 31 Úmluvy CMR i v případech, kdy je spor spadající do působnosti obou těchto právních předpisů předmětem dohody o příslušnosti?
2. Lze s ohledem na záměr normotvůrce posílit ochranu dohod o příslušnosti v Evropské unii vykládat čl. 45 odst. 1 písm. e) bod ii) nařízení č. 1215/2012 širěji, a to tak, že se vztahuje nejen na oddíl 6 kapitoly II tohoto nařízení, ale i na jeho oddíl 7?
3. Lze pojem „veřejný pořádek“ použitý v nařízení č. 1215/2012 po posouzení specifik situace a z ní vyplývajících právních důsledků vykládat tak, že zahrnuje důvod pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu v případě, že uplatnění takové zvláštní úmluvy, jako je Úmluva CMR, zakládá právní situaci, v níž není ve stejné věci respektována jak dohoda o příslušnosti, tak dohoda o rozhodném právu?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2012, L 351, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 13. února 2022 KY proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 1. prosince 2021 ve věci T-433/20, KY v. Soudní dvůr Evropské unie

(Věc C-100/22 P)

(2022/C 237/33)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Navrhovatelka: KY (zástupci: N. Maes, J.-N. Louis, advokáti)

Další účastník řízení: Soudní dvůr Evropské unie

Návrhová žádání

- zrušit rozsudek Tribunálu ze dne 14. července 2021 ve věci T-433/20;
- ve věci nově rozhodnout tak, že:
- prohlásí žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- zruší rozhodnutí, jímž se zamítá návrh na vrácení formulovaný navrhovatelkou;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení v obou stupních řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál při přezkumu její žaloby na neplatnost dopustil několika nesprávných právních posouzení, která vyplývají především ze záměny mezi žalobou založenou na bezdůvodném obohacení a hypotetickým zpochybněním pravidel v oblasti vyplácení nároků na důchod.

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení v rozsahu, v němž Tribunál konstatoval existenci právního základu pro bezdůvodné obohacení, jakož i z nedostatečného odůvodnění napadeného rozsudku.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení Tribunálu, pokud jde o použití pravidla životního minima.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení v rozsahu, v němž Tribunál konstatoval neexistenci ochuzení.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení unijního práva, neboť Tribunál nezohlednil judikaturu Barroso Truta a další v. Soudní dvůr Evropské unie (rozsudek ze dne 18. září 2018, T-702/16 P, EU:T:2018:557, body 104 až 106).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Napoli (Itálie) dne 17. února 2022 – trestní řízení proti CU

(Věc C-112/22)

(2022/C 237/34)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Napoli

Účastník původního trestního řízení

CU

Předběžné otázky

1) Brání unijní právo, zejména článek 18 [SFEU], článek 45 [SFEU], čl. 7 odst. 2 nařízení č. 492/2011⁽¹⁾, čl. 11 odst. 1 písm. d) směrnice 2003/109⁽²⁾, článek 29 směrnice 2011/95⁽³⁾, článek 34 Listiny základních práv Evropské unie, články 30 a 31 Evropské sociální charty takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je obsažena v čl. 7 odst. 1 ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. a) nařízení vlády s mocí zákona č. 4 ze dne 28. ledna 2019, přeměněného se změnami zákonem č. 26 ze dne 28. března 2019, v rozsahu, v němž podmiňuje přístup k všeobecnému základnímu příjmu požadavkem pobytu v Itálii po dobu nejméně 10 let (z nichž poslední dva roky, posuzované v době podání žádosti a po celou dobu vyplácení dávky, nepřetržitě), čímž stanoví horší zacházení s italskými státními příslušníky, evropskými státními příslušníky s právem pobytu nebo trvalého pobytu nebo dlouhodobými rezidenty z třetích zemí, kteří mají pobyt kratší než 10 let nebo 10 let, z nichž poslední dva roky nejsou nepřetržité, ve srovnání se stejnými kategoriemi rezidentů, kteří zde mají pobyt 10 let, z nichž poslední dva roky jsou nepřetržité?

V případě kladné odpovědi na předchozí otázku:

- 2) Brání unijní právo, zejména článek 18 [SFEU], článek 45 [SFEU], čl. 7 odst. 2 nařízení č. 492/2011, čl. 11 odst. 1 písm. d) směrnice 2003/109, článek 29 směrnice 2011/95, článek 34 Listiny základních práv Evropské unie, články 30 a 31 Evropské sociální charty takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je obsažena v čl. 7 odst. 1 ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. a) nařízení vlády s mocí zákona č. 4 ze dne 28. ledna 2019, přeměněného se změnami zákonem č. 26 ze dne 28. března 2019, v rozsahu, v němž vyhradzuje odlišné zacházení pro dlouhodobě pobývajících rezidenty, kteří mohou získat právo trvalého pobytu v členském státě EU po pěti letech pobytu v hostitelském členském státě, a dlouhodobě pobývajících rezidenty, kteří zde mají pobyt po dobu deseti let, z toho poslední dva roky nepřetržitě?
- 3) Brání unijní právo, zejména článek 18 [SFEU], článek 45 [SFEU], čl. 7 odst. 2 nařízení č. 492/2011, čl. 11 odst. 1 písm. d) směrnice 2003/109, článek 29 směrnice 2011/95, článek 34 Listiny základních práv Evropské unie takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je obsažena v čl. 7 odst. 1 ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. a) nařízení vlády s mocí zákona č. 4 ze dne 28. ledna 2019, která italským státním příslušníkům, evropským státním příslušníkům a státním příslušníkům ze třetích zemí ukládá povinnost desetiletého pobytu (a nepřetržitosti posledních dvou let) pro přístup k všeobecnému základnímu příjmu?
- 4) Brání unijní právo, zejména článek 18 [SFEU], článek 45 [SFEU], čl. 7 odst. 2 nařízení č. 492/2011, čl. 11 odst. 1 písm. d) směrnice 2003/109, článek 29 směrnice 2011/95, článek 34 Listiny základních práv Evropské unie, články 30 a 31 Evropské sociální charty takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je obsažena v čl. 7 odst. 1 ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. a) nařízení vlády s mocí zákona č. 4 ze dne 28. ledna 2019, přeměněného se změnami zákonem č. 26 ze dne 28. března 2019, v rozsahu, v němž pro získání výhod plynoucích z občanství ukládá italským státním příslušníkům, evropským státním příslušníkům a státním příslušníkům ze třetích zemí povinnost prohlásit, že po dobu deseti let, z toho nepřetržitě po dobu posledních dvou let, pobývali v Itálii, což v případě nepravdivého prohlášení vede k závažným trestněprávním důsledkům?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Úř. věst. 2011, L 141, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (Úř. věst. 2004, L 16, s. 44).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (přepřacované znění) (Úř. věst. 2011, L 337, s. 9).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Darmstadt (Německo) dne 24. února 2022 – EF v. město Offenbach am Main

(Věc C-129/22)

(2022/C 237/35)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Darmstadt

Účastníci původního řízení

Žalobce: EF

Žalovaný: město Offenbach am Main

Předběžné otázky

1. Může státní příslušník třetí země, jemuž první členský stát (v tomto případě Itálie) přiznal právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta podle směrnice 2003/109/ES⁽¹⁾, požadovat od druhého členského státu (v tomto případě Německa) prodloužení povolení k pobytu, které mu bylo vydáno na základě článku 14 a násl. směrnice 2003/109, aniž prokázal, že stále požívá právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta?

V případě záporné odpovědi na uvedenou otázku:

2. Je třeba vycházet z toho, že právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta ve druhém členském státě trvá, pouze proto, že státní příslušník třetí země je držitelem povolení k pobytu dlouhodobě pobývajícího rezidenta-EU vydaného prvním členským státem na dobu neurčitou, ačkoli na území členského státu, který mu toto právní postavení přiznal, nepobýval po dobu šesti let?

V případě záporné odpovědi na uvedenou otázku:

3. Je druhý členský stát v rámci prodloužení povolení k pobytu oprávněn zkoumat ztrátu právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta podle čl. 9 odst. 4 druhého pododstavce směrnice 2003/109 a případně prodloužení zamítnout, nebo je k určení následného pozbytí tohoto právního postavení příslušný první členský stát?

V případě kladné odpovědi na uvedenou otázku:

4. Vyžaduje v tomto případě zkoumání důvodu ztráty právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta podle čl. 9 odst. 4 druhého pododstavce směrnice 2003/109 provedení do vnitrostátního práva, v němž jsou konkretizovány podmínky vedoucí ke ztrátě postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v prvním členském státě, nebo postačuje, aby vnitrostátní právo bez konkrétního odkazu na směrnici stanovilo, že druhý členský stát může odmítnout povolení k pobytu, „pokud cizinec ztratí své právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v jiném členském státě Evropské unie“?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (Úř. věst. 2004, L 16, s. 44).

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. února 2022 proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 21. prosince 2021 ve věci T-703/19, DD v. FRA

(Věc C-130/22 P)

(2022/C 237/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: DD (zástupce: N. Lorenz, Rechtsanwältin)

Další účastnice řízení: Agentura Evropské unie pro základní práva

Návrhová žádání

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek v plném rozsahu, a
- v důsledku toho:
 - přiznal navrhovateli náhradu vzniklé nemajetkové újmy popsané v návrhu, která je odhadovaná ex aequo et bono na 50 000 eur;
 - zrušil rozhodnutí ředitele FRA ze dne 21. prosince 2018, kterým byla zamítnuta navrhovatelova žádost podle čl. 90 odst. 1 služebního řádu;
 - případně zrušil rozhodnutí ředitele FRA ze dne 24. června 2019, kterým byla zamítnuta navrhovatelova stížnost podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu;
 - uložil Agentuře Evropské unie pro základní práva náhradu veškerých nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatel následující důvody a hlavní argumenty týkající se napadeného rozsudku:

1. Nesprávné právní posouzení, nezjištění právně relevantních skutkových okolností, neúplné zkoumání skutkového stavu a zkreslení důkazů týkajících se skutkového stavu.
2. Nesprávné právní posouzení, zkreslení důkazů, nedostatečné odůvodnění, porušení zásady právní jistoty a zjevně nesprávné posouzení prvního žalobního důvodu spočívajícího v protiprávnosti.
3. Nesprávné právní posouzení, zkreslení důkazů, neúplný právní přezkum relevantních skutkových okolností, neúplný přezkum žalobního důvodu, nedostatečné odůvodnění týkající se druhého žalobního důvodu spočívajícího v protiprávnosti.
4. Nesprávné právní posouzení, neúplný přezkum žalobního důvodu a nedostatečné odůvodnění pátého žalobního důvodu spočívajícího v protiprávnosti.
5. Nesprávné právní posouzení, zkreslení důkazů, neúplný přezkum skutkových okolností týkajících se šestého žalobního důvodu spočívajícího v protiprávnosti.
6. Nesprávné právní posouzení, neúplný přezkum žalobního důvodu, nedostatečné odůvodnění, důvod vycházející z toho, že použité důkazy nebyly získány nebo použity legálně, pokud jde o osmý bod spočívající v protiprávnosti.
7. Nesprávné právní posouzení, zkreslení důkazů, nesprávná právní kvalifikace skutkových okolností, nedostatečné odůvodnění devátého žalobního důvodu spočívajícího v protiprávnosti.
8. Nesprávné právní posouzení, neúplné posouzení skutkového stavu, nedostatečné odůvodnění a porušení článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, pokud jde o část týkající se tvrzené skutečné škody a příčinné souvislosti.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Litva)
dne 3. března 2022 – A.G. v. Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra**

(Věc C-162/22)

(2022/C 237/37)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: A. G.

Odpůrce: Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra (Litva)

Předběžná otázka

Musí být čl. 15 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES⁽¹⁾ ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací ve spojení s články 7, 8, 11 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie vykládán tak, že zakazuje příslušným orgánům veřejné moci používat údaje uchovávané poskytovateli služeb elektronických komunikací, kteří mohou poskytovat informace o údajích a komunikaci uživatele prostředků elektronických komunikací, při vyšetřování zneužití pravomoci veřejného činitele souvisejícího s korupcí, bez ohledu na to, zda byl přístup k těmto údajům v konkrétním případě poskytnut za účelem boje proti závažné trestné činnosti a předcházení závažnému ohrožení veřejné bezpečnosti?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2002, L 201, s. 37; zvl. vyd. 13/029, s. 514.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Bolzano (Itálie) dne 8. března 2022 –
trestní řízení proti neznámému pachateli**

(Věc C-178/22)

(2022/C 237/38)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Bolzano

Trestní řízení proti:

neznámému pachateli

Předběžná otázka

Brání čl. 15 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002⁽¹⁾ vnitrostátní právní úpravě uvedené v článku 132 legislativního nařízení č. 196 ze dne 30. června 2003 (zákon o ochraně osobních údajů), jehož odstavec 3 byl změněn nařízením vlády s mocí zákona č. 132 ze dne 30. září 2021, které bylo se změnami přeměněno na zákon č. 178 ze dne 23. listopadu 2021 a který ve svém platném znění stanoví následující:

3. V rámci zákonem stanovené doby uchovávání, pokud existují dostatečné indicie o trestných činech, za které zákon stanoví trest odnětí svobody na doživotí nebo trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně tři roky, stanovené podle článku 4 trestního řádu, a o trestných činech vyhrožování a obtěžování osob prostřednictvím telefonu, v případě, že jsou hrozba a obtěžování závažné, jsou údaje, pokud jsou důležité pro zjištění skutkového stavu, získávány na základě povolení soudu odůvodněným usnesením na žádost státního zástupce nebo na žádost obhájce obžalovaného, vyšetřované osoby, poškozeného a dalších soukromých osob?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. 2002, L 201, s. 37).

Kasační opravný prostředek podaný dne 9. března 2022 Nemea Bank plc proti rozsudku Tribunálu (devátého rozšířeného senátu) vydanému dne 20. prosince 2021 ve věci T-321/17, Niemelä a další v. ECB

(Věc C-181/22 P)

(2022/C 237/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Nemea Bank plc (zástupce: A. Meriläinen, asianajaja)

Další účastníci řízení: Heikki Niemelä, Mika Lehto, Nemea plc, Nevestor SA, Evropská centrální banka a Evropská komise

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadené usnesení,
- vrátil věc Tribunálu, aby v ní řádně rozhodl, ale jinému senátu plně složenému z jiných soudců z důvodu zaujatosti a nedodržení základních práv navrhovatelky ze strany senátu, který vydal napadené usnesení, a
- uložil ECB náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod: Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když chybně předpokládal, že ve věci T-321/17 nebylo třeba rozhodnout, chybně nezohlednil skutečnost, že předpokládaný *ex tunc* účinek rozhodnutí ECB ze dne 30. června 2017 byl v rozporu s článkem 263 SFEU, a chybně předpokládal, že navrhovatelka neměla žádný zájem na zrušení rozhodnutí ECB o odnětí povolení ze dne 23. března 2017.

Druhý důvod: Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení ohledně řady porušení podstatných formálních náležitostí.

Třetí důvod: Tribunál opomenul zohlednit porušení práv navrhovatelky plynoucích z článku 47 Listiny před zahájením řízení a nepřetržitou absenci skutečného zastupování navrhovatelky během řízení.

Čtvrtý důvod: Tribunál opomenul zohlednit porušení práv navrhovatelky plynoucích z článku 41 Listiny, když rozhodl, že návrh na náhradu škody je nepřipustný.

Pátý důvod: Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když při rozhodnutí o tom, že návrh na náhradu škody je nepřipustný, nezohlednil práva navrhovatelky plynoucí z článku 340 SFEU.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht München (Německo) dne 10. března 2022 – JU v. Scalable Capital GmbH

(Věc C-182/22)

(2022/C 237/40)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht München

Účastníci původního řízení

Žalobce: JU

Žalovaná: Scalable Capital GmbH

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 82 obecného nařízení o ochraně osobních údajů ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že nárok na náhradu újmy nemá, i pokud jde o stanovení jeho výše, sankční povahu, že zejména nemá obecnou odrazující funkci ani odrazující funkci vůči konkrétní osobě, nýbrž pouze funkci kompenzační a případně satisfakční?
- 2 a) Je pro účely stanovení výše nároku na náhradu nemajetkové újmy třeba vycházet z toho, že nárok na náhradu této újmy má i funkci individuální satisfakce – v projednávané věci se tím rozumí soukromý zájem poškozeného na tom, aby bylo potrestáno jednání, které mu újmu způsobilo, nebo má nárok na náhradu újmy pouze funkci kompenzační – čímž se v tomto případě rozumí funkce spočívající v kompenzaci vzniklé újmy?
- 2 b 1) Pakliže se má za to, že nárok na náhradu nemajetkové újmy má jak kompenzační, tak i satisfakční funkci: Je při stanovení jeho výše třeba vycházet z toho, že kompenzační funkce má přednost před satisfakční funkcí z podstaty věci, nebo alespoň přednost vyplývající ze vztahu pravidla a výjimky? Znamená to, že satisfakční funkce přichází v úvahu pouze v případě úmyslného nebo hrubě nedbalostního protiprávního jednání?
- 2 b 2) Pakliže nárok na náhradu nemajetkové újmy nemá satisfakční funkci: Hodnotí se při stanovení výše tohoto nároku v rámci posouzení okolností, které přispěly ke vzniku újmy, jako závažnější pouze úmyslná nebo hrubě nedbalostní porušení předpisů o ochraně údajů?
- 3) Je v zájmu správného pojetí náhrady nemajetkové újmy při stanovení její výše třeba vycházet z pořadí přednosti vyplývajícího z podstaty věci nebo alespoň ze vztahu pravidla a výjimky, podle kterého je újma pocítovaná v souvislosti s narušením údajů považována za méně závažnou než újma a bolest, které jsou pocítovány v souvislosti s újmou na zdraví?
- 4) Může vnitrostátní soud v případě, že lze mít za to, že újma skutečně vznikla, s ohledem na její nedostatečnou závažnost přiznat náhradu, která je z materiálního hlediska jen nepatrná, a může být tedy poškozenou stranou nebo všeobecně vnímána jako pouze symbolická?
- 5) Je v zájmu správného pojetí náhrady nemajetkové újmy při posuzování jejích následků třeba mít za to, že ke krádeži identity ve smyslu bodu 75 odůvodnění obecného nařízení o ochraně osobních údajů dochází teprve v okamžiku, kdy pachatel skutečně převezme identitu subjektu údajů, tj. když se v nějaké formě vydává za subjekt údajů, nebo taková krádež identity spočívá již v tom, že pachatelé mezitím disponují údaji, díky nimž lze subjekt údajů identifikovat?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 10. března 2022 – IK v. KfH Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation e.V.

(Věc C-184/22)

(2022/C 237/41)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: IK

Žalovaný: KfH Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation e.V.

Předběžné otázky

1. Musí být článek 157 SFEU a čl. 2 odst. 1 písm. b) a čl. 4 první věta směrnice 2006/54/ES ⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že ustanovení vnitrostátní kolektivní smlouvy, podle nějž jsou příplatky za práci přesčas vypláceny pouze za hodiny, které jsou odpracovány nad rámec běžné pracovní doby zaměstnance na plný úvazek, zahrnuje rozdílné zacházení se zaměstnanci na plný úvazek a zaměstnanci na částečný úvazek?

2. V případě kladné odpovědi Soudního dvora na první otázku:

a) Musí být článek 157 SFEU a čl. 2 odst. 1 písm. b) a čl. 4 první věta směrnice 2006/54 vykládány v tom smyslu, že v takovém případě pro konstatování, že se toto rozdílné zacházení dotýká značně vyššího počtu žen než mužů, nepostačuje, že mezi zaměstnanci na částečný úvazek je značně vyšší počet žen než mužů, nýbrž navíc musí být mezi zaměstnanci na plný úvazek značně vyšší počet mužů resp. podstatně vyšší podíl mužů?

b) Nebo vyplývá i pro článek 157 SFEU a směrnici 2006/54 něco jiného z výkladu Soudního dvora v bodech 25 až 36 rozsudku Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie ⁽²⁾, podle nějž může i rozdílné zacházení v rámci skupiny osob se zdravotním postižením spadat pod „pojem „diskriminace““ uvedený v článku 2 směrnice 2000/78/ES ⁽³⁾?

3. Pro případ, že Soudní dvůr zodpoví první otázku kladně a otázky 2a) a 2b) v tom smyslu, že v případě, jako je ten v původním řízení, lze konstatovat, že se rozdílné zacházení ve vztahu k odměně dotýká značně vyššího počtu žen než mužů:

Musí být článek 157 SFEU a čl. 2 odst. 1 písm. b) a čl. 4 první věta směrnice 2006/54 vykládány v tom smyslu, že se může jednat o legitimní cíl, jestliže strany kolektivní smlouvy ustanovením, jako je ustanovení uvedené v první otázce, sice na jedné straně sledují cíl odradit zaměstnavatele od nařizování práce přesčas a odměnit využití zaměstnanců nad sjednaný rámec příplatkem za práci přesčas, na druhé straně ovšem rovněž cíl zabránit méně příznivému zacházení se zaměstnanci na plný úvazek v porovnání se zaměstnanci na částečný úvazek a proto stanoví, že příplatky jsou vypláceny pouze za přesčasové hodiny, které jsou odpracovány nad rámec pracovní doby zaměstnance na plný úvazek za kalendářní měsíc?

4. Musí být ustanovení 4 bod 1 Rámcové dohody o částečném pracovním úvazku v příloze směrnice 97/81/ES ⁽⁴⁾ vykládáno v tom smyslu, že ustanovení vnitrostátní kolektivní smlouvy, podle nějž jsou příplatky za práci přesčas vypláceny pouze za ty hodiny, které jsou odpracovány nad rámec běžné pracovní doby zaměstnance na plný úvazek, zahrnuje rozdílné zacházení se zaměstnanci na plný úvazek a zaměstnanci na částečný úvazek?

5. V případě kladné odpovědi Soudního dvora na čtvrtou otázku:

Musí být ustanovení 4 bod 1 Rámcové dohody o částečném pracovním úvazku vykládáno v tom smyslu, že se může jednat o objektivní důvod, jestliže strany kolektivní smlouvy ustanovením, jako je ustanovení uvedené ve čtvrté otázce, sice na jedné straně sledují cíl odradit zaměstnavatele od nařizování práce přesčas a odměnit využití zaměstnanců nad sjednaný rámec příplatkem za práci přesčas, na druhé straně ovšem rovněž cíl zabránit méně příznivému zacházení se zaměstnanci na plný úvazek v porovnání se zaměstnanci na částečný úvazek a proto stanoví, že příplatky jsou vypláceny pouze za přesčasové hodiny, které jsou odpracovány nad rámec pracovní doby zaměstnance na plný úvazek za kalendářní měsíc?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepracované znění) (Úř. věst. 2006, L 204, s. 23).

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 26. ledna 2021, (C 16/19, EU:C:2021:64).

⁽³⁾ Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. 2000, L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997 o Rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1998, L 14, s. 9; Zvl. vyd. 05/03, s. 267).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 10. března 2022 – CM v. KfH Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation e.V.

(Věc C-185/22)

(2022/C 237/42)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: CM

Žalovaný: KfH Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation e.V.

Předběžné otázky

1. Musí být článek 157 SFEU a čl. 2 odst. 1 písm. b) a čl. 4 první věta směrnice 2006/54/ES ⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že ustanovení vnitrostátní kolektivní smlouvy, podle nějž jsou příplatky za práci přesčas vypláceny pouze za hodiny, které jsou odpracovány nad rámec běžné pracovní doby zaměstnance na plný úvazek, zahrnuje rozdílné zacházení se zaměstnanci na plný úvazek a zaměstnanci na částečný úvazek?
2. V případě kladné odpovědi Soudního dvora na první otázku:
 - a) Musí být článek 157 SFEU a čl. 2 odst. 1 písm. b) a čl. 4 první věta směrnice 2006/54 vykládány v tom smyslu, že v takovém případě pro konstatování, že se toto rozdílné zacházení dotýká značně vyššího počtu žen než mužů, nepostačuje, že mezi zaměstnanci na částečný úvazek je značně vyšší počet žen než mužů, nýbrž navíc musí být mezi zaměstnanci na plný úvazek značně vyšší počet mužů resp. podstatně vyšší podíl mužů?
 - b) Nebo vyplývá i pro článek 157 SFEU a směrnici 2006/54 něco jiného z výkladu Soudního dvora v bodech 25 až 36 rozsudku Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie ⁽²⁾, podle nějž může i rozdílné zacházení v rámci skupiny osob se zdravotním postižením spadat pod „pojem „diskriminace““ uvedený v článku 2 směrnice 2000/78/ES ⁽³⁾?
3. Pro případ, že Soudní dvůr zodpoví první otázku kladně a otázky 2a) a 2b) v tom smyslu, že v případě, jako je ten v původním řízení, lze konstatovat, že se rozdílné zacházení ve vztahu k odměně dotýká značně vyššího počtu žen než mužů:

Musí být článek 157 SFEU a čl. 2 odst. 1 písm. b) a čl. 4 první věta směrnice 2006/54 vykládány v tom smyslu, že se může jednat o legitimní cíl, jestliže strany kolektivní smlouvy ustanovením, jako je ustanovení uvedené v první otázce, sice na jedné straně sledují cíl odradit zaměstnavatele od nařizování práce přesčas a odměnit využití zaměstnanců nad sjednaný rámec příplatkem za práci přesčas, na druhé straně ovšem rovněž cíl zabránit méně příznivému zacházení se zaměstnanci na plný úvazek v porovnání se zaměstnanci na částečný úvazek a proto stanoví, že příplatky jsou vypláceny pouze za přesčasové hodiny, které jsou odpracovány nad rámec pracovní doby zaměstnance na plný úvazek za kalendářní měsíc?

4. Musí být ustanovení 4 bod 1 Rámcové dohody o částečném pracovním úvazku v příloze směrnice 97/81/ES ⁽⁴⁾ vykládáno v tom smyslu, že ustanovení vnitrostátní kolektivní smlouvy, podle nějž jsou příplatky za práci přesčas vypláceny pouze za ty hodiny, které jsou odpracovány nad rámec běžné pracovní doby zaměstnance na plný úvazek, zahrnuje rozdílné zacházení se zaměstnanci na plný úvazek a zaměstnanci na částečný úvazek?

5. V případě kladné odpovědi Soudního dvora na čtvrtou otázku:

Musí být ustanovení 4 bod 1 Rámcové dohody o částečném pracovním úvazku vykládáno v tom smyslu, že se může jednat o objektivní důvod, jestliže strany kolektivní smlouvy ustanovením, jako je ustanovení uvedené ve čtvrté otázce, sice na jedné straně sledují cíl odradit zaměstnavatele od nařizování práce přesčas a odměnit využití zaměstnanců nad sjednaný rámec příplatkem za práci přesčas, na druhé straně ovšem rovněž cíl zabránit méně příznivému zacházení se zaměstnanci na plný úvazek v porovnání se zaměstnanci na částečný úvazek a proto stanoví, že příplatky jsou vypláceny pouze za přesčasové hodiny, které jsou odpracovány nad rámec pracovní doby zaměstnance na plný úvazek za kalendářní měsíc?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepřacované znění) (Úř. věst. 2006, L 204, s. 23).

(²) Rozsudek ze dne 26. ledna 2021, (C 16/19, EU:C:2021:64).

(³) Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. 2000, L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79).

(⁴) Směrnice Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997 o Rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1998, L 14, s. 9; Zvl. vyd. 05/03, s. 267).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht München (Německo) dne 11. března 2022 – SO v. Scalable Capital GmbH

(Věc C-189/22)

(2022/C 237/43)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht München

Účastníci původního řízení

Žalobce: SO

Žalovaná: Scalable Capital GmbH

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 82 obecného nařízení o ochraně osobních údajů (¹) vykládán v tom smyslu, že nárok na náhradu újmy nemá, i pokud jde o stanovení jeho výše, sankční povahu, že zejména nemá obecnou odrazující funkci ani odrazující funkci vůči konkrétní osobě, nýbrž pouze funkci kompenzační a případně satisfakční?
- 2 a) Je pro účely stanovení výše nároku na náhradu nemajetkové újmy třeba vycházet z toho, že nárok na náhradu této újmy má i funkci individuální satisfakce – v projednávané věci se tím rozumí soukromý zájem poškozeného na tom, aby bylo potrestáno jednání, které mu újmu způsobilo, nebo má nárok na náhradu újmy pouze funkci kompenzační – čímž se v tomto případě rozumí funkce spočívající v kompenzaci vzniklé újmy?
- 2 b 1) Pakliže se má za to, že nárok na náhradu nemajetkové újmy má jak kompenzační, tak i satisfakční funkci: Je při stanovení jeho výše třeba vycházet z toho, že kompenzační funkce má přednost před satisfakční funkcí z podstaty věci, nebo alespoň přednost vyplývající ze vztahu pravidla a výjimky? Znamená to, že satisfakční funkce přichází v úvahu pouze v případě úmyslného nebo hrubě nedbalostního protiprávního jednání?
- 2 b 2) Pakliže nárok na náhradu nemajetkové újmy nemá satisfakční funkci: Hodnotí se při stanovení výše tohoto nároku v rámci posouzení okolností, které přispěly ke vzniku újmy, jako závažnější pouze úmyslná nebo hrubě nedbalostní porušení předpisů o ochraně údajů?
- 3) Je v zájmu správného pojetí náhrady nemajetkové újmy při stanovení její výše třeba vycházet z pořadí přednosti vyplývajícího z podstaty věci nebo alespoň ze vztahu pravidla a výjimky, podle kterého je újma pocítovaná v souvislosti s narušením údajů považována za méně závažnou než újma a bolest, které jsou pocítovány v souvislosti s újmou na zdraví?

- 4) Může vnitrostátní soud v případě, že lze mít za to, že újma skutečně vznikla, s ohledem na její nedostatečnou závažnost přiznat náhradu, která je z materiálního hlediska jen nepatrná, a může být tedy poškozenou stranou nebo všeobecně vnímána jako pouze symbolická?
- 5) Je v zájmu správného pojetí náhrady nemajetkové újmy při posuzování jejích následků třeba mít za to, že ke krádeži identity ve smyslu bodu 75 odůvodnění obecného nařízení o ochraně osobních údajů dochází teprve v okamžiku, kdy pachatel skutečně převezme identitu subjektu údajů, tj. když se v nějaké formě vydává za subjekt údajů, nebo taková krádež identity spočívá již v tom, že pachatelé mezitím disponují údaji, díky nimž lze subjekt údajů identifikovat?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Německo) dne 11. března 2022 – TR, UQ v. FTI Touristik GmbH

(Věc C-193/22)

(2022/C 237/44)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobci: TR, UQ

Žalovaná: FTI Touristik GmbH

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 12 odst. 2 směrnice (¹) Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2302 ze dne 25. listopadu 2015 o souborných cestovních službách a spojených cestovních službách vykládán v tom smyslu,

- [a] že pro posouzení práva ukončit smlouvu jsou relevantní pouze takové nevyhnutelné a mimořádné okolnosti, které již nastaly v okamžiku ukončení smlouvy,
- [b] nebo v tom smyslu, že je nutno přihlížet rovněž k mimořádným okolnostem, které nastanou po ukončení smlouvy, avšak ještě před plánovaným začátkem poskytování souborných služeb (= nejpozdější možný okamžik ukončení smlouvy)?

Je-li odpověď na písmeno a) kladná:

- [aa] :Musí být čl. 12 odst. 2 směrnice vykládán v tom smyslu, že cestující se může v soudním sporu o oprávněném ukončení smlouvy, odvolávat rovněž na takové nevyhnutelné a mimořádné okolnosti, které již nastaly v okamžiku ukončení smlouvy, on se ale o nich dozvěděl až později?

2. Musí být čl. 12 odst. 2 směrnice vykládán v tom smyslu, že cestující nemá právo bezplatně ukončit smlouvu tehdy, pokud okolnosti, o něž se opírá, již existovaly při rezervaci a byly mu známy?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2302 ze dne 25. listopadu 2015 o souborných cestovních službách a spojených cestovních službách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU a o zrušení směrnice Rady 90/314/EHS (Úř. věst. 2015, L 326, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein (Německo)
dne 17. března 2022 – TF v. Sparkasse Südpfalz**

(Věc C-206/22)

(2022/C 237/45)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein

Účastníci původního řízení

Žalobce: TF

Žalovaná: Sparkasse Südpfalz

Předběžná otázka

Musí být čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88/ES⁽¹⁾ a právo na placenou dovolenou za kalendářní rok zakotvené v čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání takovým vnitrostátním právním předpisům nebo zvyklostem v oblasti poskytování dovolené na zotavenou pracovníkům, podle kterých dochází k uspokojení nároku na dovolenou i v případě, že je pracovník během schválené dovolené dotčen nepředvídatelnou událostí, jako je v projednávaném případě státem nařízená karanténa, a je mu proto zabráněno využívat tento nárok bez omezení?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. 2003, L 299, s. 9).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Lecce (Itálie) dne 24. března 2022 – BU
v. Comune di Copertino**

(Věc C-218/22)

(2022/C 237/46)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Lecce

Účastníci původního řízení

Žalobce: BU

Žalovaný: Comune di Copertino

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby⁽¹⁾ a čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení [a sice čl. 5 odst. 8 decreto-legge 6 luglio 2012, n. 95 – Disposizioni urgenti per la revisione della spesa pubblica con invarianza dei servizi ai cittadini nonché misure di rafforzamento patrimoniale delle imprese del settore bancario (nařízení s mocí zákona č. 95 ze dne 6. července 2012 o naléhavých opatřeních pro revizi veřejných výdajů beze změny ve službách občanům a opatřeních k navýšení majetku podniků v bankovním odvětví) – přeměněnému se změnami článkem 1 odst. 1 legge 7 agosto 2012, n. 135 (zákon č. 135 ze dne 7. srpna 2012)], která z důvodů omezení veřejných výdajů a organizačních požadavků veřejného zaměstnavatele stanoví zákaz proplácení dovolených v případě dobrovolného odchodu státního zaměstnance?

A dále,

- 2) v případě kladné odpovědi, musí být článek 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby a čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že státní zaměstnanec musí prokázat nemožnost čerpání dovolené v průběhu pracovního poměru?

(¹) Úř. věst. 2003, L 299, s. 9.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Napoli (Itálie) dne 29. března 2022 –
trestní řízení proti ND**

(Věc C-223/22)

(2022/C 237/47)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Napoli

Obžalovaná v původním řízení

ND

Předběžné otázky

- 1) Brání unijní právo, zejména článek 18 Smlouvy o fungování Evropské unie, článek 45 Smlouvy o fungování Evropské unie, čl. 7 odst. 2 nařízení č. 492/2011 (¹), čl. 11 odst. 1 písm. d) směrnice 2003/109 (²), článek 29 směrnice 2011/95 (³), článek 34 Listiny základních práv Evropské unie, články 30 a 31 Evropské sociální charty takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je obsažena v čl. 7 odst. 1 ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. a) nařízení vlády s mocí zákona č. 4 ze dne 28. ledna 2019, přeměněného se změnami zákonem č. 26 ze dne 28. března 2019, v rozsahu, v němž podmiňuje přístup k všeobecnému základnímu příjmu požadavkem pobytu v Itálii po dobu nejméně 10 let (z nichž poslední dva roky, posuzované v době podání žádosti a po celou dobu vyplácení dávky, nepřetržitě), čímž stanoví horší zacházení s italskými státními příslušníky, evropskými státními příslušníky s právem pobytu nebo trvalého pobytu nebo dlouhodobými rezidenty z třetích zemí, kteří mají pobyt kratší než 10 let nebo 10 let, z nichž poslední dva roky nejsou nepřetržitě, ve srovnání se stejnými kategoriemi rezidentů, kteří zde mají pobyt 10 let, z nichž poslední dva roky jsou nepřetržitě?

V případě kladné odpovědi na předchozí otázku:

- 2) Brání unijní právo, zejména článek 18 Smlouvy o fungování Evropské unie, článek 45 Smlouvy o fungování Evropské unie, čl. 7 odst. 2 nařízení č. 492/2011, čl. 11 odst. 1 písm. d) směrnice 2003/109, článek 29 směrnice 2011/95, článek 34 Listiny základních práv Evropské unie, články 30 a 31 Evropské sociální charty takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je obsažena v čl. 7 odst. 1 ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. a) nařízení vlády s mocí zákona č. 4 ze dne 28. ledna 2019, přeměněného se změnami zákonem č. 26 ze dne 28. března 2019, v rozsahu, v němž vyhrazuje odlišné zacházení pro dlouhodobě pobývajících rezidenty, kteří mohou získat právo trvalého pobytu v členském státě EU po pěti letech pobytu v hostitelském členském státě, a dlouhodobě pobývajících rezidenty, kteří zde mají pobyt po dobu deseti let, z toho poslední dva roky nepřetržitě?
- 3) Brání unijní právo, zejména článek 18 Smlouvy o fungování Evropské unie, článek 45 Smlouvy o fungování Evropské unie, čl. 7 odst. 2 nařízení č. 492/2011, čl. 11 odst. 1 písm. d) směrnice 2003/109, článek 29 směrnice 2011/95, článek 34 Listiny základních práv Evropské unie takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je obsažena v čl. 7 odst. 1 ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. a) nařízení vlády s mocí zákona č. 4 ze dne 28. ledna 2019, která italským státním příslušníkům, evropským státním příslušníkům a státním příslušníkům ze třetích zemí ukládá povinnost desetiletého pobytu (a nepřetržitosti posledních dvou let) pro přístup k všeobecnému základnímu příjmu?

- 4) Brání unijní právo, zejména článek 18 Smlouvy o fungování Evropské unie, článek 45 Smlouvy o fungování Evropské unie, čl. 7 odst. 2 nařízení č. 492/2011, čl. 11 odst. 1 písm. d) směrnice 2003/109, článek 29 směrnice 2011/95, článek 34 Listiny základních práv Evropské unie, články 30 a 31 Evropské sociální charty takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je obsažena v čl. 7 odst. 1 ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. a) nařízení vlády s mocí zákona č. 4 ze dne 28. ledna 2019, přeměněného se změnami zákonem č. 26 ze dne 28. března 2019, v rozsahu, v němž pro získání výhod plynoucích z občanství ukládá italským státním příslušníkům, evropským státním příslušníkům a státním příslušníkům ze třetích zemí povinnost prohlásit, že po dobu deseti let, z toho nepřetržitě po dobu posledních dvou let, pobývali v Itálii, což v případě nepravdivého prohlášení vede k závažným trestněprávním důsledkům?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Úř. věst. 2011, L 141, s. 1).

(²) Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajících rezidenty (Úř. věst. 2004, L 16, s. 44).

(³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (přepřacované znění) (Úř. věst. 2011, L 337, s. 9).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad – Gabrovo (Bulharsko) dne 31. března 2022 – IL v. Regionalna direkcija „Avtomobilna administracija“ Plevno

(Věc C-227/22)

(2022/C 237/48)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad – Gabrovo

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku: IL

Odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku: Regionalna direkcija „Avtomobilna administracija“ Plevno

Předběžná otázka

Umožňují ustanovení směrnice 2006/126 (¹) členským státům vyžadovat od řidičů vozidel skupin C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 a D1E, aby se lékařským vyšetřením za účelem zjištění jejich psychické a duševní způsobilosti podrobovali v intervalech kratších, než je doba platnosti řidičského průkazu, a požadovat v této souvislosti zvláštní dokument (vedle řidičského průkazu), který dokládá jejich způsobilost? Nebo držení platného řidičského průkazu uvedených skupin dokládá i psychickou a duševní způsobilost řidiče, jelikož tato způsobilost byla zjištěna již při vydání prvního řidičského průkazu, resp. při prodloužení jeho platnosti?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech (přepřacované znění) (Úř. věst. 2006, L 403, s. 18).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgerichts Düsseldorf (Německo) dne 1. dubna 2022 – flightright GmbH v. Eurowings GmbH

(Věc C-228/22)

(2022/C 237/49)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Düsseldorf

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: flightright GmbH

Žalovaná: Eurowings GmbH

Předběžné otázky

1. Jedná se vždy o mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾ (dále jen „nařízení o právech cestujících v letecké dopravě“), pokud je zrušení letu, příp. jemu na roveň postavené zpoždění způsobeno změnou přiděleného letištního času, kterou provede příslušné řízení letového provozu?
2. V případě záporné odpovědi na první otázku, postačí pro závěr o mimořádné okolnosti podle čl. 5 odst. 3 nařízení o právech cestujících v letecké dopravě, pokud je změna přiděleného letištního času způsobena snížením letové kapacity kvůli počasí, povětrnostní situace však letecký provoz jako celek zcela neochromila?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tallinna Halduskohus (Estonsko) dne 4. dubna 2022 – Roheline Kogukond MTÜ, Eesti Metsa Abiks MTÜ, Päästame Eesti Metsad MTÜ a Sihtasutuse Keskkonnateabe Ühendus v. Keskkonnaagentuur

(Věc C-234/22)

(2022/C 237/50)

Jednací jazyk: estonština

Předkládající soud

Tallinna Halduskohus

Účastníci původního řízení

Žalobci: Roheline Kogukond MTÜ, Eesti Metsa Abiks MTÜ, Päästame Eesti Metsad MTÜ a Sihtasutuse Keskkonnateabe Ühendus

Žalovaná: Keskkonnaagentuur

Předběžné otázky

1. Musí být údaje, jako jsou údaje o umístění trvalých ploch pro statistickou inventarizaci lesa v původním řízení, klasifikovány jako informace o životním prostředí ve smyslu čl. 2 bodu 1 písm. a) nebo b) směrnice o přístupu k informacím o životním prostředí ⁽¹⁾?
2. V případě, že se podle odpovědi na první otázku jedná o informace o životním prostředí: Musí být čl. 4 odst. 1 písm. d) směrnice o přístupu k informacím o životním prostředí vykládán v tom smyslu, že údaje o umístění trvalých ploch pro statistickou inventarizaci lesa patří mezi materiál ve fázi dokončování nebo rozpracované dokumenty nebo údaje?

Musí být čl. 4 odst. 2 písm. a) směrnice o přístupu k informacím o životním prostředí vykládán v tom smyslu, že podmínka stanovená v tomto ustanovení – že příslušná důvěrnost je stanovena zákonem – je splněna, jestliže požadavek důvěrnosti není zákonem stanoven pro konkrétní druh informací, nýbrž je dovozen výkladem ustanovení právního aktu obecné povahy, jako je zákon o veřejných informacích nebo zákon o státních statistikách?

Musí být pro použití čl. 4 odst. 2 písm. b) směrnice o přístupu k informacím o životním prostředí zjištěny skutečně nepříznivé dopady na mezinárodní vztahy států, k nimž by mohlo vést zveřejnění požadovaných informací, nebo postačuje konstatování příslušného rizika?

Ospravedlňuje důvod uvedený v čl. 4 odst. 2 písm. h) směrnice o přístupu k informacím o životním prostředí „ochrana [dotčeného] životního prostředí“ omezení přístupu k informacím o životním prostředí, aby byla zajištěna spolehlivost státní statistiky?

3. V případě, že podle odpovědi na první otázku údaje, jako jsou údaje o umístění trvalých ploch pro statistickou inventarizaci lesa v původním řízení, nejsou údaji o životním prostředí, musí být žádost o poskytnutí informací týkající se takovýchto údajů považována za žádost o přístup k informacím podle čl. 2 bodu 1 písm. b) směrnice o přístupu k informacím o životním prostředí, s níž je nutno nakládat podle čl. 8 odst. 2?
4. V případě kladné odpovědi na třetí otázku: Musí být údaje, jako jsou údaje o umístění trvalých ploch pro statistickou inventarizaci lesa v původním řízení, považovány za informace o postupech zjišťování, včetně metod analýzy, výběru a předběžného zpracování výběrových souborů, které se používají pro tvorbu informací, ve smyslu čl. 8 odst. 2 směrnice o přístupu k informacím o životním prostředí?
5. V případě kladné odpovědi na čtvrtou otázku: Může být přístup k takovýmto informacím vyplývajícím z čl. 8 odst. 2 směrnice o přístupu k informacím o životním prostředí omezen z důležitého důvodu, který vyplývá z vnitrostátního práva?

Může být odmítnutí poskytnutí informací na základě čl. 8 odst. 2 směrnice o přístupu k informacím o životním prostředí zmírněno jinými opatřeními, např. opatřeními, jimiž je přístup k požadovaným informacím umožněn výzkumným a vývojovým zařízením nebo kontrolnímu úřadu za účelem kontroly?
6. Může být odmítnutí poskytnutí údajů, jako jsou údaje o umístění trvalých ploch pro statistickou inventarizaci lesa v původním řízení, odůvodněno cílem zajištění kvality informací o životním prostředí ve smyslu čl. 8 odst. 1 směrnice o přístupu k informacím o životním prostředí?
7. Vyplývá z bodu 21 odůvodnění směrnice o přístupu k informacím o životním prostředí právní základ pro poskytnutí údajů o umístění trvalých ploch pro statistickou inventarizaci lesa?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. 2003, L 41, s. 26; Zvl. vyd. 15/07 s. 375).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court (Irsko) dne 8. dubna 2022 – Z.K. a M.S. v. The Minister for Justice and Equality

(Věc C-248/22)

(2022/C 237/51)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court (Irsko)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Z.K. a M.S.

Odpůrkyně: The Minister for Justice and Equality

Předběžná otázka

Zakazuje směrnice Rady 2004/38/ES (¹) udělení odvozených práv pobytu odloučené manželce a současně i faktické, trvalé partnerce občana Evropské unie, který oprávněně využívá svého práva volného pohybu jakožto zaměstnanec na základě směrnice?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. 2004, L 158, s. 77).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshofs (Rakousko) dne 11. dubna 2022 – BM v. Gebühren Info Service GmbH (GIS)

(Věc C-249/22)

(2022/C 237/52)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: BM

Žalovaný orgán: Gebühren Info Service GmbH (GIS)

Zúčastněné strany: Bundesminister für Finanzen, Österreichischer Rundfunk (ORF)

Předběžné otázky

1. Musí být taková úplata, jako je rakouský programový poplatek ORF, který veřejnoprávní vysílací instituce stanoví sama za účelem financování svého provozu, s ohledem na ustanovení primárního práva obsažené v čl. 151 odst. 1 ve spojení s částí IX bodem 2 písm. h) prvním pododstavcem druhou odrážkou přílohy XV aktu o podmínkách přistoupení a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie ⁽¹⁾, považována za úplatu ve smyslu článku 2 ve spojení s čl. 378 bodem 1 směrnice 2006/112/ES ⁽²⁾ ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty?
2. Musí být v případě kladné odpovědi na první otázku programový poplatek ORF, který je v ní uveden, považován za úplatu ve smyslu směrnice 2006/112/ES i v rozsahu, v němž jsou k jeho úhradě povinny osoby, které sice v budově, ve které ORF terestricky zpřístupňuje své programy, provozují rozhlasový nebo televizní přijímač, ale nemohou tyto programy ORF přijímat, protože nemají potřebný přístupový modul?

⁽¹⁾ Uzavřený Smlouvou mezi Belgickým královstvím, Dánským královstvím, Spolkovou republikou Německo, Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Irskem, Italskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Nizozemským královstvím, Portugalskou republikou, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska (členskými státy Evropské unie) a Norským královstvím, Rakouskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím o přistoupení Norského království, Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království k Evropské unii (Úř. věst. 1994, C 241, s. 336)

⁽²⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1)

Kasační opravný prostředek podaný dne 12. dubna 2022 Pilatus Bank plc proti rozsudku Tribunálu (devátého rozšířeného senátu) vydanému dne 2. února 2022 ve věci T-27/19, Pilatus Bank a Pilatus Holding v. ECB

(Věc C-256/22)

(2022/C 237/53)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Pilatus Bank plc (zástupce: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Další účastnice řízení: Evropská centrální banka (ECB), Evropská komise a Pilatus Holding ltd.

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek,

- na základě článku 264 SFEU zrušil rozhodnutí ECB ze dne 2. listopadu 2018 o odnětí povolení k provozování činnosti společnosti Pilatus Bank,
- vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl o žalobě na neplatnost v rozsahu, v němž by Soudní dvůr nebyl schopen rozhodnout ve věci samé,
- uložil ECB náhradu nákladů řízení navrhovatelky a nákladů řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje navrhovatelka čtyři důvody.

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že Tribunál chybně považoval za právně relevantní skutečnost otázku, zda je ECB odpovědná za předchozí faktické odnětí povolení, a zejména zda byla ECB povinna zabránit tomuto faktickému odnětí zásahem na základě čl. 6 odst. 5 písm. c) nařízení o jednotném mechanismu dohledu (nařízení o SSM) ⁽¹⁾.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že zamítnutí druhého žalobního důvodu Tribunálem bylo založeno na chybné analýze Tribunálu, podle níž pojem „pověst“ ve smyslu článku 23 směrnice o kapitálových požadavcích (CRD IV) ⁽²⁾ nemusí být nutně vykládán na základě unijního právního řádu, takže stíhání zahájené ve třetí zemi může poškodit pověst akcionáře, i když relevantní jednání není podle uvedeného právního řádu protiprávní a i když se na něj vztahuje blokovací nařízení.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že napadený rozsudek je založen na několika dalších pochybeních, spočívajících zejména v tom, že Tribunál nesprávně vyložil pojem „přiměřenost“, když nekonstatoval, že analýza přiměřenosti musí být založena na důvodech, na nichž spočívá toto rozhodnutí.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení procesních práv navrhovatelky.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se ECB svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. 2013, L 287, s. 63).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 2013, L 176, s. 338).

Kasační opravný prostředek podaný dne 2. května 2022 Debregeas et associés Pharma (D & A Pharma) proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 2. března 2022 ve věci T-556/20, D & A Pharma v. Komise a EMA

(Věc C-291/22 P)

(2022/C 237/54)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Debregeas et associés Pharma (D & A Pharma) (zástupci: N. Viguié, E. Gouesse, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise, Evropská agentura pro léčivé přípravky (EMA)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Tribunálu vydaný dne 2. března 2022 ve věci T-556/20, D & A Pharma v. Komise a EMA;

- vyhovět žalobě a zrušit prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 6. července 2020 C(2020) 4694 final o zamítnutí registrace humánního léčivého přípravku „Hopveus – natrium-oxybutyrát“ na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004;
- uložit Komisi a EMA náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelka uplatňuje dva důvody kasačního opravného prostředku.

Ve svém prvním důvodu navrhovatelka zaprvé tvrdí, že napadený rozsudek je stížen nesprávným právním posouzením tím, že v něm bylo rozhodnuto, že Výbor pro humánní léčivé přípravky (CHMP) má široký prostor pro uvážení, aby se pro konzultaci obrátil na vědeckou poradní skupinu nebo na *ad hoc* výbor, v rozporu s ustanoveními čl. 62 odst. 1 pátého pododstavce poslední věty nařízení (ES) č. 726/2004 ⁽¹⁾, článku 11 jednacího řádu CHMP ⁽²⁾ a článku 6.1 pokynů pro přezkumné řízení ⁽³⁾, toto nesprávné právní posouzení je spojeno s nesprávnou právní kvalifikací skutkového stavu, neboť v tomto případě a každopádně byla konzultace možná pouze se stálou psychiatrickou vědeckou poradní skupinou.

Zadruhé, navrhovatelka Tribunálu vytýká, že se ve svém rozsudku dopustil nesprávné právní kvalifikace skutkového stavu tím, že rozhodl, že se neprokázal vliv, který mohla mít konzultace stálé psychiatrické vědecké poradní skupiny na smysl rozhodnutí, vzhledem k tomu, že na jedné straně Hopveus se nacházel v situaci srovnatelné se Selincro (tento léčivý přípravek využil konzultace stálé psychiatrické vědecké poradní skupiny a získal povolení k uvedení na trh) a dále odbornost a způsob fungování stálé psychiatrické vědecké poradní skupiny znamenala, že jeho konzultace mohla mít vliv na smysl přijatého rozhodnutí.

Ve svém druhém důvodu navrhovatelka napadenému rozsudku vytýká, že je zaprvé stížen nesprávným právním posouzením, pokud jde o právo na řádnou správu, zakotvené v článku 41 Listiny základních práv, když v něm bylo rozhodnuto, že žalobkyně neprokázala nedostatek nestrannosti *ad hoc* výboru svolaného CHMP z důvodu, že nepředložila důkaz o zaujatosti nebo osobní předpojatosti ze strany jednotlivých členů, zatímco žalobkyně vycházela z objektivní nestrannosti, která nevyžaduje prokázání tvrzení nebo názorů, které jsou subjektivně nestranné.

Zadruhé, navrhovatelka Tribunálu vytýká, že nesprávně kvalifikoval skutkový stav, když rozhodl, že dva členové dotčeného *ad hoc* výboru se nenacházeli v situaci střetu zájmů, přestože jejich situace vyvolávala objektivně odůvodněnou pochybnost a v důsledku toho nedostatek objektivní nestrannosti tohoto *ad hoc* výboru.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky (Úř. věst. 2004, L 136, s. 1).

⁽²⁾ Committee for Medicinal Products for Human Use – Rules of Procedure, EMEA/45110/2007.

⁽³⁾ Committee for Medicinal Products for Human Use, Procedural Advice on the Re-examination of CHMP Opinions, EMEA/CHMP/50745/2005 Rev. 1.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2022 – Mubarak a další v. Rada

(Věci T-335/18, T-338/18 a T-327/19) ⁽¹⁾

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci v Egyptě – Opatření namířená proti osobám zodpovědným za zneužívání veřejných prostředků a osobám a subjektům, které jsou s nimi spojeny – Zmrazení finančních prostředků – Seznam osob, subjektů a orgánů, na něž se zmrazení vztahuje – Zachování jména žalobce na seznamu – Právo na účinnou procesní obranu – Povinnost Rady ověřit, že rozhodnutí orgánu třetí země bylo přijato při dodržení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu – Nesprávné právní posouzení – Zjevně nesprávné posouzení“)

(2022/C 237/55)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci ve věci T-335/18: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Káhira, Egypt), Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Káhira), Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekh (Káhira) a Khadiga Mahmoud El Gammal (Káhira) (zástupci: B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, G. Martin, C. Enderby Smith a F. Holmeyer, solicitors)

Žalobkyně ve věci T-338/18: Suzanne Saleh Thabet (Káhira) (zástupci: B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, G. Martin, C. Enderby Smith a F. Holmeyer, solicitors)

Žalobce ve věci T-327/19: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, jakožto dědic Mohameda Hosniho Elsayeda Mubaraka (Káhira) (zástupci: B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, G. Martin, C. Enderby Smith a F. Holmeyer, solicitors)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: V. Piessevaux a A. Antoniadis, zmocněnci)

Předmět

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/466 ze dne 21. března 2018, kterým se mění rozhodnutí 2011/172/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Egyptě (Úř. věst. 2018, L 78I, s. 3), rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/468 ze dne 21. března 2019, kterým se mění rozhodnutí 2011/172/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Egyptě (Úř. věst. 2019 L 80, s. 40), a rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/418 ze dne 19. března 2020, kterým se mění rozhodnutí 2011/172/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Egyptě (Úř. věst. 2020, L 86, s. 11), jakož i prováděcího nařízení Rady (EU) 2018/465 ze dne 21. března 2018, kterým se provádí nařízení (EU) č. 270/2011 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Egyptě (Úř. věst. 2018, L 78I, s. 1), prováděcího nařízení Rady (EU) 2019/459 ze dne 21. března 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 270/2011 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Egyptě (Úř. věst. 2019 L 80, s. 1), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2020/416 ze dne 19. března 2020, kterým se provádí nařízení (EU) č. 270/2011 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Egyptě (Úř. věst. 2020, L 86, s. 3), v rozsahu, v němž se tyto akty vztahují na žalobce

Výrok

1) Věci T-335/18, T-338/18 a T-327/19 se spojují pro účely rozsudku.

- 2) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/466 ze dne 21. března 2018, kterým se mění rozhodnutí 2011/172/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Egyptě, rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/468 ze dne 21. března 2019, kterým se mění rozhodnutí 2011/172/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Egyptě, a rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/418 ze dne 19. března 2020, kterým se mění rozhodnutí 2011/172/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Egyptě, se zrušují v rozsahu, v němž se týkají Gamala Mohameda Hosniho Elsayeda Moubaraka, Alaa Mohameda Hosniho Elsayeda Moubaraka, Heidy Mohamed Magdy Hussein Rasekh, Khadigy Mahmoud El Gammal a Suzanne Saleh Thabet.
- 3) Rozhodnutí 2019/468 a 2020/418 se zrušují v rozsahu, v němž se týkají Mohameda Hosniho Elsayeda Mubarak.
- 4) Prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/465 ze dne 21. března 2018, kterým se provádí nařízení (EU) č. 270/2011 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Egyptě, prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/459 ze dne 21. března 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 270/2011 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Egyptě, a prováděcího nařízení Rady (EU) 2020/416 ze dne 19. března 2020, kterým se provádí nařízení (EU) č. 270/2011 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Egyptě, se zrušují v rozsahu, v němž se týkají Gamala Mohameda Hosniho Elsayeda Moubaraka, Alaa Mohameda Hosniho Elsayeda Moubaraka, Heidy Mohamed Magdy Hussein Rasekh, Khadigy Mahmoud El Gammal a Suzanne Saleh Thabet.
- 5) Prováděcí nařízení 2019/459 a 2020/416 se zrušují v rozsahu, v němž se týkají Mohameda Hosniho Elsayeda Mubarak.
- 6) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Gamalem Mohamedem Hosnim Elsayedem Moubarakem, Alaaem Mohamedem Hosnim Elsayedem Moubarakem, Mohamedem Hosnim Elsayedem Moubarakem, Heidy Mohamed Magdou Hussein Rasekh, Khadigou Mahmoud El Gammal a Suzanne Saleh Thabet.

(¹) Úř. věst. C 259, 23.7.2018.

**Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2022 – Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) a další v. Komise
(Věc T-508/19) (¹)**

(„Státní podpory – Režim podpor zavedený vládou Gibraltaru týkající se korporální daně – Osvobození příjmů z úroků a licenčních poplatků od daně – Daňová rozhodnutí ve prospěch nadnárodních podniků – Rozhodnutí Komise, kterým se státní podpory prohlašují za neslučitelné s vnitřním trhem – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení – Selektivní výhoda – Právo předložit vyjádření“)

(2022/C 237/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) Pte Ltd (Singapur, Singapur), MJN Global Holdings BV (Amsterdam, Nizozemsko), Mead Johnson BV (Nijmegen, Nizozemsko), Mead Johnson Nutrition Co. (Chicago, Illinois, Spojené státy) (zástupci: C. Quigley, barrister, M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Flynn, B. Stromsky a P. Němečková, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na částečné zrušení rozhodnutí Komise (EU) 2019/700 ze dne 19. prosince 2018 o státní podpoře SA.34914 (2013/C), kterou poskytlo Spojené království s ohledem na režim daně z příjmů právnických osob na Gibraltar (Úř. věst. 2019, L 119, s. 151).

Výrok

- 1) Rozhodnutí Komise (EU) 2019/700 ze dne 19. prosince 2018 o státní podpoře SA.34914 (2013/C), kterou poskytlo Spojené království s ohledem na režim daně z příjmů právnických osob na Gibraltar, se zrušuje v rozsahu, v němž se v článku 2 určuje, že jednotlivá podpora poskytnutá vládou Gibraltar na základě zachování daňového rozhodnutí uděleného společnosti MJN Holdings (Gibraltar) Ltd v období po 31. prosinci 2013 je protiprávní a neslučitelná s vnitřním trhem, a v článku 5 odst. 1 a 2 nařizuje navrácení této podpory.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) Pte Ltd, MJN Global Holdings BV, Mead Johnson BV, Mead Johnson Nutrition Co. a Komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 295, 2.9.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2022 – FC v. EUAA

(Věc T-634/19) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Předběžné disciplinární řízení – Dočasné zproštění výkonu služby, zkrácení odměny a zákaz vstupu do prostor a přístupu k vybavení EUAA – Zpráva OLAF – Zásada řádné správy – Právo být vyslechnut – Zásada nestrannosti – Zjevně nesprávné posouzení – Povinnost uvést odůvodnění – Právo na obhajobu – Odpovědnost – Úzká souvislost s návrhovými žádáními znějícími na zrušení“)

(2022/C 237/57)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobce: FC (zástupci: V. Christianos, A. Skoulikis a M.-C. Vlachoy, advokáti)

Žalovaná: Agentura Evropské unie pro otázky azylu (zástupci: P. Eyckmans a M. Stamatopoulou, zmocněnkyně, ve spolupráci s A. Guillermem a T. Bontinckem, advokáty)

Předmět věci

Svou žalobou podanou na základě článku 270 SFEU se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Agentury Evropské unie pro otázky azylu (EUAA) ze dne [důvěrné], kterým ho dočasně zprostila výkonu služby a rozhodnutí ze dne [důvěrné], kterým zamítá jeho stížnost ze dne [důvěrné], a dále náhrady škody, která mu v důsledku těchto rozhodnutí vznikla.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) FC se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 399, 25.11.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 27. dubna 2022 – Flašker v. Komise(Věc T-392/20) ⁽¹⁾

(„Státní podpory – Opatření poskytnutá Slovinskem síti městských lékáren – Předběžná fáze přezkumu – Rozhodnutí Komise, kterým se konstatuje neexistence státní podpory a případně existující podpory – Rozhodnutí přijaté bez zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU – Vážné obtíže“)

(2022/C 237/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Petra Flašker (Grosuplje, Slovinsko) (zástupkyně: K. Zdolšek, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Arenas a C. Georgieva, zmocněnci)

Vedlejší účastníci řízení podporující žalovanou: Slovinská republika (zástupce: B. Jovin Hrastnik, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná na základě článku 263 SFEU, kterou se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Komise C(2020) 1724 final ze dne 24. března 2020, kterým se ukončuje přezkum opatření týkajících se veřejné lékárny Lekarna Ljubljana z hlediska pravidel o státních podporách, která jsou obsažena v článcích 107 a 108 SFEU [věc SA.43546 (2016/FC) – Slovinsko].

Výrok

- 1) Rozhodnutí Komise C(2020) 1724 final ze dne 24. března 2020, kterým se ukončuje přezkum opatření týkajících se veřejné lékárny Lekarna Ljubljana z hlediska pravidel o státních podporách, která jsou obsažena v článcích 107 a 108 SFEU [věc SA.43546 (2016/FC) – Slovinsko], se zrušuje v rozsahu, v němž se týká aktiv ve správě Lekarny Ljubljana.
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Petrou Flašker.
- 3) Slovinská republika ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 297, 7.9.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2022 – KU v. ESVČ(Věc T-425/20) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Smluvní zaměstnanci – Zaměstnanci ESVČ – Psychické obtěžování – Administrativní šetření – Článek 12a služebního řádu – Žádost o pomoc – Zamítnutí žádosti – Článek 24 služebního řádu – Povinnost uvést odůvodnění – Nesprávné posouzení – Přiměřená lhůta – Odpovědnost“)

(2022/C 237/59)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: KU (zástupkyně: A. Tymen, advokátka)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost (zástupci: S. Marquardt, R. Spáč, G. Pasqualetti a E. Orgován, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící jednak na zrušení rozhodnutí ESVČ ze dne 17. září 2019 o zamítnutí žádosti žalobkyně o pomoc a jednak na náhradu újmy, která jí měla vzniknout v důsledku psychického obtěžování.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) KU se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 297, 7.9.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 27. dubna 2022 – Correia v. EHSV

(Věc T-750/20) (¹)

(„Veřejná služba – Zaměstnanci EHSV – Dočasní zaměstnanci – Žádost o obnovení služebního postupu – Zamítnutí žádosti – Žaloba na neplatnost – Řádný průběh postupu před zahájením soudního řízení – Lhůta pro podání stížnosti – Právní zájem na řízení – Přípustnost – Rovné zacházení – Právní jistota – Právo na služební postup – Neexistence práva na obnovení služebního postupu – Povinnost provést zvážení srovnatelných zásluh – Odpovědnost – Nemajetková újma“)

(2022/C 237/60)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Paula Correia (Woluwe-Saint-Étienne, Belgie) (zástupkyně: L. Levi, advokátka)

Žalovaný: Evropský hospodářský a sociální výbor (zástupci: M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal García-Valdecasas a L. Camarena Januzec, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem)

Předmět věci

Žalobkyně se svou žalobou na základě článku 270 SFEU domáhá zaprvé zrušení rozhodnutí Evropského hospodářského a sociálního výboru (EHSV) ze dne 8. dubna 2020, kterým byla zamítnuta žádost o obnovení jejího služebního postupu, zadruhé uložení EHSV, aby jí zaplatil dlužnou odměnu a odvozené finanční zisky, navýšené o úroky z prodlení, a zatřetí náhrady nemajetkové újmy, která jí vznikla.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropského hospodářského a sociálního výboru (EHSV) ze dne 8. dubna 2020, kterým byla zamítnuta žádost o obnovení služebního postupu podaná Paulou Correia, se zrušuje.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) EHSV se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 53, 15.2.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 27. dubna 2022 – QA v. Komise(Věc T-68/21) ⁽¹⁾

(„Mimosmluvní odpovědnost – Grantová dohoda uzavřená v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007-2013) – Zpráva o auditu – Jazyk – Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům – Proporcionalita – Zásada řádné správy“)

(2022/C 237/61)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: QA (zástupce: C. Roth, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupkyně: C. Perrin a E. Stamate, zmocněnkyně)

Předmět

Žalobou podanou na základě článku 268 SFEU se žalobkyně domáhá náhrady majetkové a nemajetkové újmy, kterou údajně utrpěla v důsledku určitých výroků obsažených v závěrečné zprávě o auditu ze dne 8. ledna 2014 přijaté Evropskou komisí v návaznosti na finanční audit provedený ve věci účasti A na projektu B, jenž byl financován v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007-2013).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) QA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 138, 19.4.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2022 – Dorit-DFT v. EUIPO – Erwin Suter (DORIT)(Věc T-208/21) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Slovní ochranná známka DORIT – Starší národní obchodní firmy – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Neužívání označení, jehož význam není pouze místní, v obchodním styku – Článek 8 odst. 4 a čl. 52 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 [nyní čl. 8 odst. 4 a čl. 60 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2022/C 237/62)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Dorit-DFT Fleischereimaschinen GmbH (Ellwangen, Německo) (zástupkyně: E. Strauß, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Erwin Suter AG Maschinenfabrik Retus (Köllikon, Švýcarsko) (zástupce: C. Brecht, advokát)

Předmět

Žaloba proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. února 2021 (věc R 127/2020-5), týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Dorit-DFT Fleischereimaschinen a Erwin Suter Maschinenfabrik Retus

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Dorit-DFT Fleischereimaschinen GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 228, 14.6.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2022 – Agora Invest v. EUIPO – Transportes Maquinaria y Obras (TRAMOSA)

(Věc T-219/21) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie TRAMOSA – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie TRAMO, SA TRANSPORTE MAQUINARIA Y OBRAS, S.A. – Relativní důvody pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Řádné užívání starší ochranné známky – Článek 15 odst. 1 druhý pododstavec písm. a) a čl. 42 odst. 2 až 3 nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 18 odst. 1 druhý pododstavec písm. a) a čl. 47 odst. 2 až 3 nařízení 2017/1001] – Podoba, která se liší prvky neměnicími rozlišovací způsobilost“)

(2022/C 237/63)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Agora Invest, SA (Barcelona, Španělsko) (zástupkyně: A. Alejos Cutuli, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Transportes Maquinaria y Obras, SA (Madrid, Španělsko) (zástupce: N. Fernández Fernández-Pacheco, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. února 2021 (věc R 566/2020-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Transportes Maquinaria y Obras a Agora Invest.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Agora Invest, SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 228, 14.6.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. dubna 2022 – Moio v. EUIPO – Paul Hartmann (moio.care)(Věc T-276/21) ⁽¹⁾**(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie moio.care – Starší slovní ochranná známka Evropské unie Molicare – Relativní důvody pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)**

(2022/C 237/64)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Moio GmbH (Fürth, Německo) (zástupkyně: E. Grande García, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: M. Eberl a D. Hanf, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Paul Hartmann AG (Heidenheim, Německo)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. března 2021 (věc R 1034/2020-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Paul Hartmann a Moio.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Moio GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 278, 12.7.2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 23. března 2022 – Advanced Organic Materials v. EUIPO – Swiss Pharma International (ADVASTEROL)(Věc T-6/21) ⁽¹⁾**(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Zpětvzetí námitek – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)**

(2022/C 237/65)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Advanced Organic Materials, SA (Buenos Aires, Argentina) (zástupce: J. L. Rivas Zurdo, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: T. Frydendahl a V. Ruzek, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Swiss Pharma International AG (Curych, Švýcarsko) (zástupce: M. Kondrat, advokát)

Předmět

Žaloba proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. října 2020 (věc R 781/2020-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Swiss Pharma International a Advanced Organic Materials.

Výrok

- 1) O žalobě není již důvodné rozhodovat.
- 2) Advanced Organic Materials, SA, a Swiss Pharma International AG ponese vlastní náklady řízení a každá z nich ponese polovinu nákladů řízení vynaložených Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 62, 22. 2. 2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. března 2022 – Retail Royalty v. EUIPO – Fashion Energy (Vyobrazení orla)

(Věc T-226/21) ⁽¹⁾

(Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zpětvzetí návrhu na prohlášení neplatnosti – Nevydání rozhodnutí ve věci samé)

(2022/C 237/66)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Retail Royalty Co. (Las Vegas, Nevada, USA) (zástupci: J. Bogatz a Y. Stone, advokátky)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Fashion Energy Srl (Milán, Itálie)

Předmět

Žaloba proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. února 2021 (věc R 2813/2019-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Fashion Energy a Retail Royalty.

Výrok

- 1) O žalobě není již důvodné rozhodovat.
- 2) Retail Royalty Co. ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 228, 14.6. 2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. března 2022 – Sunshine Smile v. EUIPO (PlusDental+)

(Věc T-265/21) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Zrušení napadeného rozhodnutí – Zánik předmětu sporu – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2022/C 237/67)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sunshine Smile GmbH (Berlín, Německo) (zástupci: D. Weller a V. Wolf, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: M. Eberl a D. Hanf, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. března 2021 (věc R 1834/2020-2) týkajícímu se přihlášky obrazového označení PlusDental+ jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) O žalobě již není namístě rozhodnout.
- 2) Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 263, 5. 7. 2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 18. března 2022 – Hewlett Packard Enterprise Development v. EUIPO – Aruba (ARUBA)

(Věc T-343/21) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zpětvzetí návrhu na prohlášení neplatnosti – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2022/C 237/68)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hewlett Packard Enterprise Development LP (Houston, Texas, Spojené státy) (zástupci: P. Roncaglia a N. Parrotta, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: T. Frydendahl a J. F. Crespo Carrillo, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Aruba SpA (Ponte San Pietro, Itálie) (zástupce: N. Scardaccione, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 25. března 2021 (věc R 259/2020-5) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Aruba a Hewlett Packard Enterprise Development.

Výrok

- 1) O žalobě již není namístě rozhodovat.
- 2) Společnosti Hewlett Packard Enterprise Development LP a Aruba SpA ponesou vlastní náklady řízení a každá z nich nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

(¹) Úř. věst. C 329, 16.8.2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 18. března 2022 – Hewlett Packard Enterprise Development v. EUIPO – Aruba (ARUBA NETWORKS)

(Věc T-345/21) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zpětvzetí návrhu na prohlášení neplatnosti – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2022/C 237/69)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hewlett Packard Enterprise Development LP (Houston, Texas, Spojené státy) (zástupci: P. Roncaglia a N. Parrotta, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: T. Frydendahl a J. F. Crespo Carrillo, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Aruba SpA (Ponte San Pietro, Itálie) (zástupce: N. Scardaccione, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. března 2021 (věc R 1473/2020-5) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Aruba a Hewlett Packard Enterprise Development.

Výrok

- 1) O žalobě již není namístě rozhodovat.
- 2) Společnosti Hewlett Packard Enterprise Development LP a Aruba SpA ponesou vlastní náklady řízení a každá z nich nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 329, 16.8.2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 29. března 2022 – Gustopharma Consumer Health v. EUIPO – Helixor Heilmittel (HELIXORIGINAL)

(Věc T-797/21) ⁽¹⁾

(Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Zpětvzetí námitek – Nevydání rozhodnutí ve věci samé)

(2022/C 237/70)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gustopharma Consumer Health, SL (Madrid, Španělsko) (zástupci: J. Wachinger a R. Drozd, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Gája, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Helixor Heilmittel GmbH (Rosenfeld, Německo)

Předmět

Žaloba proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. října 2021 (věc R 1644/2019-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Helixor Heilmittel a Gustopharma Consumer Health.

Výrok

- 1) O žalobě není již důvodné rozhodovat.
- 2) Gustopharma Consumer Health, SL ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 73, 14.2. 2022.

Usnesení Tribunálu ze dne 29. března 2022 – Gustopharma Consumer Health v. EUIPO – Helixor Heilmittel (HELIXFORTE)

(Věc T-798/21) ⁽¹⁾

(Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Zpětvzetí námitek – Nevydání rozhodnutí ve věci samé)

(2022/C 237/71)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gustopharma Consumer Health, SL (Madrid, Španělsko) (zástupci: J. Wachinger a R. Drozd, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Gája, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Helixor Heilmittel GmbH (Rosenfeld, Německo)

Předmět

Žaloba proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. října 2021 (věc R 1645/2019-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Helixor Heilmittel a Gustopharma Consumer Health.

Výrok

- 1) O žalobě není již důvodné rozhodovat.
- 2) Gustopharma Consumer Health, SL ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 73, 14.2.2022.

Žaloba podaná dne 18. ledna 2022 – XH v. Komise

(Věc T-522/21)

(2022/C 237/72)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: XH (zástupkyně: K. Górny Salwarowska, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí D/386/20 ze dne 24. listopadu 2020, kterým byla zamítnuta oprava spisu žalobce v systému Sysper 2, a které bylo potvrzeno rozhodnutím č. R/125/21 vydaným orgánem oprávněným ke jmenování dne 16. června 2021 v reakci na stížnost podanou žalobcem dne 22. února 2021;
- zrušil rozhodnutí ze dne 12. listopadu 2020 (IA č. 32-2020), které se týkalo nezahrnutí jména žalobce na seznam povýšených úředníků v roce 2020, potvrzené rozhodnutím č. R/80/21 vydaným orgánem oprávněným ke jmenování dne 8. června 2021 v reakci na stížnost podanou žalobcem dne 5. února 2021;
- uložil povinnost k náhradě škody, která vznikla žalobci ⁽¹⁾;
- uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení a nesrovnalostí napadeného povýšovacího řízení; porušení ustanovení rozhodnutí Komise C(2013)8968 o obecných prováděcích ustanoveních k článku 45 služebního řádu úředníků Evropské unie; porušení čl. 45 odst. 1 služebního řádu ve světle článku 7 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i neprovedení skutečného srovnání zásluh.
2. Druhý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení při použití kritérií pro povýšení stanovených v článku 45 služebního řádu ve světle článku 7 Listiny základních práv Evropské unie.

⁽¹⁾ V žalobě jsou požadovány dvě konkrétní částky, a to 25 000 EUR za nemajetkovou újmu a 50 000 EUR za žalobcovu údajnou majetkovou újmu.

Žaloba podaná dne 30. března 2022 – T-Systems International v. Komise**(Věc T-173/22)****(2022/C 237/73)***Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: T-Systems International GmbH (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupci: E. van Nuffel d'Heynsbroeck, D. Bogaert a T. Payan, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí zadat smlouvu v rámci zadávacího řízení DIGIT/A3/PR/2019/010 na poskytování služeb v souvislosti s transevropskými službami pro telematiku mezi správními orgány (TESTA), jehož výsledky byly oznámeny dne 21. ledna 2022;
- uložil Evropské komisi náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 168 odst. 6 finančního nařízení⁽¹⁾ a protiprávnosti všech nabídek podaných v tomto řízení, jelikož požadavky určené v zadávací dokumentaci nadměrně ztěžují či znemožňují poskytování služby a potažmo podání řádné nabídky.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná změnila mandatorní požadavky určené v zadávací dokumentaci v rozporu s podstatnými podmínkami řízení, když posuzovala nabídky jiných uchazečů.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že existuje velké riziko podstatné změny smlouvy, jelikož Komise zadala v rozporu s článkem 170 finančního nařízení smlouvu za technických podmínek, o nichž musela vědět, že velmi rychle zastarají, pokud již nebyly zastaralé v době její nabídky.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. 2018, L 193, s. 1).

Žaloba podaná dne 14. dubna 2022 – Mariani v. Parlament

(Věc T-196/22)

(2022/C 237/74)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Thierry Mariani (Paříž, Francie) (zástupce: F.-P. Vos, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Skupiny pro podporu demokracie a koordinaci voleb D-301939 ze dne 3. března 2022 o vyloučení p. Thierry Marianiho z veškeré účasti ve volebních pozorovacích misích Evropského parlamentu až do skončení jeho poslaneckého mandátu (2019-2024);
- uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 3 000 eur na základě článku 87 a následujících jednacího řádu Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatku odůvodnění. Podle žalobce je napadené rozhodnutí nedostatečně odůvodněno, neboť přesně neoznačuje ustanovení, na nichž je sankce založena.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nedodržení sankčního řízení upraveného jednacím řádem Evropského parlamentu. Žalobce v tomto ohledu uvádí, že tu jde o zjevnou vadu řízení, neboť žádné ustanovení jednacího řádu Evropského parlamentu na projednávanou věc nedopadá a nebylo dodrženo disciplinární řízení platné pro poslance, které je upraveno kodexem chování poslanců.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z nedodržení zásady kontradiktornosti. Žalobce v tomto ohledu tvrdí, že sankční řízení nebylo kontradiktorní, neboť nebylo respektováno jeho právo být vyslechnut, a to proto, že před uložením sankce mu nebylo umožněno vyjádřit se.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení článku 6 evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950 (dále jen „EÚLP“). Podle žalobce byla porušena zásada rovnosti, neboť napadené rozhodnutí nebylo žalobci doručeno v jeho mateřském jazyce a nejsou v něm uvedeny právní prostředky k jeho napadení a lhůty, v nichž tak lze učinit. Mimoto orgán zajišťující jeho stíhání byl rovněž orgánem s rozhodovací pravomocí, přestože článek 6 EÚLP zaručuje oddělení těchto funkcí.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení zásady zákazu diskriminace. Žalobce uvádí, že napadené rozhodnutí je v důsledku své přisnosti diskriminační, neboť před ním bylo vydáno první rozhodnutí o dočasném vyloučení ze dne 18. června 2021, které již v sobě potvrzovalo nerovné zacházení s poslanci podle jejich politické příslušnosti.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení zásady zákazu imperativního mandátu. Napadené rozhodnutí podle žalobce zbavuje poslance jeho nezávislosti a porušuje zákaz imperativního mandátu, neboť žalobci nelze platně vytýkat, že byl státem vně Evropské unie pozván, aby na jeho území vykonával funkci nezávislého volebního pozorovatele, když nikdy netvrdil, že v tomto rámci zastupuje evropský orgán, jehož je členem.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí je konečné a nezměnitelné. Podle žalobce je konečně třeba napadené rozhodnutí zrušit, neboť je okamžitě vykonatelné a neupravuje žádnou možnost přezkumu před skončením žalobcova mandátu.

Žaloba podaná dne 19. dubna 2022 – Polsko v. Komise

(Věc T-200/22)

(2022/C 237/75)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise obsažené v dopisech ze dne 7. února 2022, 8. února 2022, 16. března 2022 a 31. března 2022, týkající se započtení pohledávek z titulu denního penále uloženého usnesením místopředsedkyně Soudního dvora ze dne 20. září 2021 (Česko v. Polsko, C-121/21 R, EU:C:2021:752), za období od 20. září 2021 do 17. ledna 2022;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z nedostatku pravomoci Komise a porušení článků 101 a 102 ve spojení s článkem 98 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046⁽¹⁾ použitím postupu uhrazení pohledávek započtením, přestože tyto pohledávky přestaly existovat. Žalobkyně má za to, že Komise neměla právní základ pro přijetí napadených rozhodnutí za situace, kdy účinky usnesení ze dne 20. září 2021 zanikly se zpětnou účinností v důsledku uzavření dohody mezi polskou a českou vládou, zřeknutí se veškerých nároků z obou stran a vyřknutí věci C-121/21⁽²⁾ z rejstříku Soudního dvora.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení článku 296 SFEU, jakož i čl. 41 odst. 2 písm. c) a článku 47 Listiny základních práv EU v důsledku nedostatečného odůvodnění napadených rozhodnutí. Žalobkyně má za to, že Komise při přijetí napadených rozhodnutí neuvedla Smlouvou a judikaturou Soudního dvora požadované odůvodnění právního základu postupu uhrazení pohledávek, který byl použit v těchto rozhodnutích.

- ⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).
- ⁽²⁾ Usnesení ze dne 4. února 2022, Česká republika v. Polsko (Důl Turów), C-121/21, nezveřejněné, EU:C:2022:82.

Žaloba podaná dne 15. dubna 2022 – Nizozemsko v. Komise

(Věc T-203/22)

(2022/C 237/76)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Nizozemské království (zástupci: M. Bulterman a J. Langer, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 15. února 2022, čj. Ares (2022) 1097097, kterým byl zamítnut návrh Nizozemského království na opětovný přezkum rozhodnutí ze dne 6. ledna 2022 a na prodloužení lhůty osmi let na vrácení neoprávněných plateb ve věci FresQ a další čtyři roky;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že rozhodnutí ze dne 15. února 2022 je založeno na nesprávném předpokladu, že vymáhání neoprávněně vyplacených částek ještě nebylo ukončeno.
2. Druhý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že Evropská komise nesprávně uplatnila čl. 54 odst. 2 třetí pododstavec nařízení 1306/2013, když dospěla k závěru, že překročení lhůty osmi let je třeba připsat Nizozemskému království.

Žaloba podaná dne 20. dubna 2022 – Makhlof v. Rada

(Věc T-206/22)

(2022/C 237/77)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sara Makhlof (Damašek, Sýrie) (zástupci: G. Karouni a K. Assogba, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobkyně
- prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/242 ze dne 21. února 2022, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii a jeho přílohu I,
- prováděcí nařízení Rady (EU) 2022/237 ze dne 21. února 2022, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii a jeho přílohu II,
- uložil Radě povinnost zaplatit částku 10 000 eur jako náhradu škody za všechny způsobené újmy;
- podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Paní Sara Makhoul se domáhá, aby byla Radě uložena povinnost nést vlastní náklady řízení a uhradit náklady řízení, které ona vynaložila a jejichž výši si vyhrazuje odůvodnit v průběhu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu a práva na spravedlivý proces. Žalobkyně v této souvislosti Radě vytýká, že porušila její právo na obhajobu, zejména právo být vyslechnuta, před rozhodnutím o zařazení jejího jména do napadených seznamů.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení a neexistence důkazu. Žalobkyně uvádí, že tvrzení Rady týkající se toho, že „existuje riziko, že zděděný majetek se použije na podporu činností syrského režimu a režim se ho přímo zmocní, čímž potenciálně přispěje k jeho násilné represi vůči civilnímu obyvatelstvu“, je třeba s konečnou platností zamítnout, protože se jsou nepodložená a trpí nedostatkem skutkového základu, který by je podporoval.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality v rámci zásahu do základních práv. Podle žalobkyně musí být sporné opatření prohlášeno za neplatné, protože je nepřiměřené vzhledem k cíli sledovanému spornými akty. Nepřiměřenost vyplývá zejména ze skutečnosti, že je bez jakéhokoliv rozdílu dotčen celý majetek žalobkyně.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení vlastnického práva. Žalobkyně tvrdí, že napadené akty neodůvodněně zasahují do jejího práva vlastnit majetek, jelikož bez rozdílu zahrnují majetek, který může žalobkyně zdědit, jakož i osobní majetek.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z návrhu na náhradu utrpěných škod.

Žaloba podaná dne 19. dubna 2022 – Mhana v. Rada

(Věc T-207/22)

(2022/C 237/78)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ghada Mhana (Damašek, Sýrie) (zástupci: G. Karouni a K. Assogba, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobkyně
 - prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/242 ze dne 21. února 2022, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii a jeho přílohu I,
 - prováděcí nařízení Rady (EU) 2022/237 ze dne 21. února 2022, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii a jeho přílohu II,
- uložil Radě povinnost zaplatit částku 10 000 eur jako náhradu škody za všechny způsobené újmy;
- podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Paní Ghada Mhana se domáhá, aby byla Radě uložena povinnost nést vlastní náklady řízení a uhradit náklady řízení, které ona vynaložila a jejichž výši si vyhrazuje odůvodnit v průběhu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí pět žalobních důvodů, které jsou v zásadě stejné nebo podobné jako žalobní důvody uvedené v rámci věci T-206/22, Makhoul v. Rada.

Žaloba podaná dne 19. dubna 2022 – Makhoul v. Rada**(Věc T-208/22)****(2022/C 237/79)***Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Kinda Makhoul (Varšava, Polsko) (zástupci: G. Karouni a K. Assogba, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobkyně
 - prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/242 ze dne 21. února 2022, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii a jeho přílohu I,
 - prováděcí nařízení Rady (EU) 2022/237 ze dne 21. února 2022, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii a jeho přílohu II,
- uložil Radě povinnost zaplatit částku 50 000 eur jako náhradu škody za všechny způsobené újmy;

podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Paní Kinda Makhoul se domáhá, aby byla Radě uložena povinnost nést vlastní náklady řízení a uhradit náklady řízení, které ona vynaložila a jejichž výši si vyhrazuje odůvodnit v průběhu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí pět žalobních důvodů, které jsou v zásadě stejné nebo podobné jako žalobní důvody uvedené v rámci věci T-206/22, Makhoul v. Rada.

Žaloba podaná dne 19. dubna 2022 – Makhoul v. Rada**(Věc T-209/22)**

(2022/C 237/80)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Shahla Makhoul (Fairfax, Virginie, Spojené státy) (zástupci: G. Karouni a K. Assogba, advokáti)*Žalovaná:* Rada Evropské unie**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobkyně
 - prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/242 ze dne 21. února 2022, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii a jeho přílohu I,
 - prováděcí nařízení Rady (EU) 2022/237 ze dne 21. února 2022, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii a jeho přílohu II,
- uložil Radě povinnost zaplatit částku 30 000 eur jako náhradu škody za všechny způsobené újmy;
- podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Paní Shahla Makhoul se domáhá, aby byla Radě uložena povinnost nést vlastní náklady řízení a uhradit náklady řízení, které ona vynaložila a jejichž výši si vyhrazuje odůvodnit v průběhu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí pět žalobních důvodů, které jsou v zásadě stejné nebo podobné jako žalobní důvody uvedené v rámci věci T-206/22, Makhoul v. Rada.

Žaloba podaná dne 21. dubna 2022 – Prigozhina v. Rada**(Věc T-212/22)**

(2022/C 237/81)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Violetta Prigozhina (Petrohrad, Rusko) (zástupce: M. Cessieux, advokát)*Žalovaná:* Rada Evropské unie**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- rozhodl, že její žaloba je přípustná a
- v rozsahu, v němž se jedná o žalobkyni,
- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/265 ze dne 23. února 2022, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP (¹),

- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2022/260 ze dne 23. února 2022, kterým se provádí nařízení (EU) 269/2014 ⁽¹⁾,
- rozhodl, že jméno paní Violetty Prigozhiny musí být v každém případě z napadených aktů bezodkladně odstraněno,
- uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení v souladu s články 87 a 91 jednacího řádu Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění. Žalobkyně tvrdí, že Rada nesplnila povinnost odůvodnit napadené akty, když neuvedla žádnou konkrétní skutečnost, která by odůvodňovala zařazení jména žalobkyně v textu napadených rozhodnutí, ani neumožnila pochopit logiku, na níž se zařazení jejího jména zakládá.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nedostatku materiální legality. Žalobkyně tvrdí, že odůvodnění obsahuje faktické chyby, v důsledku čehož mu schází dostatečný základ, a že v něm došlo ke zjevně nesprávnému posouzení. Žalobkyně zpochybňuje, že by v současnosti měla vazby na společnost Concord Management and Consulting LLC. Zpochybňuje také, že by její syn mohl mít vazby na Groupe Wagner, a tvrdí, že z jejího poměru k synovi každopádně nelze vyvozovat, že by se mohla podílet na jakémkoli narušení územní celistvosti Ukrajiny.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci. Žalobkyně uvádí, že skutečným cílem, který je sledován jejím zařazením na seznam, je nepřímo zasáhnout jejího syna Jevgenije Prigožina.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení základních práv. Žalobkyně tvrdí, že nepřesnost odůvodnění jejího zařazení na seznam jí znemožňuje o něm účelně debatovat.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení základních práv. Žalobkyně tvrdí, že omezující opatření, která jsou vůči ní namířena, jsou nepřiměřená, neboť neumožňují dosáhnout cíle sledovaného Radou.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/265 ze dne 23. února 2022, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2022, L 42 I, s. 98).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2022/260 ze dne 23. února 2022, kterým se provádí nařízení (EU) č. 269/2014 (Úř. věst. 2022, L 42 I, s. 3).

Žaloba podaná dne 20. dubna 2022 – Lifestyle Equities v. EUIPO – Greenwich Polo Club (GREENWICH POLO CLUB)

(Věc T-217/22)

(2022/C 237/82)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Lifestyle Equities CV (Amstelveen, Nizozemsko) (zástupce: S. Terpstra, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Greenwich Polo Club, Inc. (Greenwich, Connecticut, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastníci v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie GREENWICH POLO CLUB – Ochranná známka Evropské unie č. 2 919 256

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. února 2022, ve věci R 1063/2021-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 21. dubna 2022 – Roxtec v. EUIPO – Wallmax (Znázornění modrého čtverce obsahujícího osm soustředných černých kruhů)

(Věc T-218/22)

(2022/C 237/83)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Roxtec AB (Karlskrona, Švédsko) (zástupci: J. Olsson a J. Adamsson, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Wallmax Srl (Milán, Itálie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie (Znázornění modrého čtverce obsahujícího osm soustředných černých kruhů) – Ochranná známka Evropské unie č. 7 376 023

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. února 2022 ve věci R 1093/2021-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc druhému odvolacímu senátu EUIPO k dalšímu posouzení; nebo
- změnil napadené rozhodnutí odstraněním poslední věty bodu 31 rozhodnutí;
- uložil EUIPO náhradu nákladů vzniklých v tomto řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 94 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
 - Porušení článku 95 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 22. dubna 2022 – Wallmax v. EUIPO – Roxtec (Znázornění modrého čtverce obsahujícího osm soustředných černých kruhů)

(Věc T-219/22)

(2022/C 237/84)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Wallmax Srl (Milán, Itálie) (zástupci: F. Ferrari, L. Goglia a G. Rapaccini, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Roxtec AB (Karlskrona, Švédsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie (Znázornění modrého čtverce obsahujícího osm soustředných černých kruhů) – Ochranná známka Evropské unie č. 7 376 023

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. února 2022 ve věci R 1093/2021-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- částečně zrušil napadené rozhodnutí v části, v níž druhý odvolací senát rozhodl, že napadená ochranná známka není neplatná podle čl. 7 písm. e) bod ii) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 pro následující výrobky: třída 6 – Těsnění na kabely a potrubí (kovové); těsnící rámy (kovové); třída 17 – Těsnící rámy (plastové, gumové); třída 19 – Nekovové pevné trubky (stavební materiál); nekovové těsnící rámy;
- částečně zrušil napadené rozhodnutí v části, v níž druhý odvolací senát zrušil rozhodnutí zrušovacího oddělení ve vztahu k rozhodnutí o nákladech řízení;
- v důsledku výše uvedeného potvrdil rozhodnutí zrušovacího oddělení EUIPO vydané dne 23. dubna 2021;
- uložil EUIPO náhradu nákladů vzniklých v tomto řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. e) bod ii) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 25. dubna 2022 – CiviBank v. ECB

(Věc T-220/22)

(2022/C 237/85)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Banca di Cividale SpA – Società Benefit (CiviBank) (Cividale del Friuli, Itálie) (zástupci: M. Merola, A. Cassano a A. Cogoni, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil na základě čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 23. března 2022 [ECB-SSM-2022-IT-7 (QLF-2021-0155)] (obsažené v jediném aktu nebo ve více aktech), kterým ECB povolila Banca Sparkasse a Fondazione Sparkasse i) nabytí a zachování kvalifikovaného podílu vyššího než 10 % kapitálu a hlasovacích práv v CiviBank; a ii) překročení této prahové hodnoty a přímé nabytí kontrolního podílu v CiviBank, v důsledku dobrovolných veřejných nabídek plného převzetí oznámených na trhu dne 9. prosince 2021 na základě článků 4 a 6 nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ⁽¹⁾ ze dne 15. října 2013, článků 19, 22, 53 a 67 Testo unico bancario a příslušných prováděcích předpisů;
- uložil žalované náhradu nákladů vynaložených žalobkyní v tomto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného uplatnění článku 23 směrnice 2013/36/EU, z porušení článku 86 nařízení (EU) č. 468/2014, článku 49 SFEU a obecné zásady unijního práva zákazu diskriminace při posuzování vhodnosti nabyvatelky.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí, a tudíž z porušení článku 296 SFEU, práva na obhajobu zaručeného článkem 41 Listiny základních práv Evropské unie a odpovídajících obecných právních zásad vyplývajících z ústavních tradic společných členským státům.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

Žaloba podaná dne 25. dubna 2022 – Pharmaselect International v. EUIPO – Omni Active Health Technologies (LUTAMAX)

(Věc T-221/22)

(2022/C 237/86)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Pharmaselect International Beteiligungs GmbH (Viedeň, Rakousko) (zástupci: S. Jackermeier a D. Wiedemann, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Omni Active Health Technologies Ltd (Bombaj, Indie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: žalobkyně

Sporná ochranná známka: slovní ochranná známka Evropské unie „LUTAMAX“ – ochranná známka Evropské unie č. 3 472 974

Řízení před EUIPO: řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. února 2022 ve spojených věcech R 524/2021-1 a R 649/2021-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil napadené rozhodnutí,
- nařídil, aby zápis ochranné známky Evropské unie č. 3 472 974 LUTAMAX byl zachován pro následující výrobky:

třída 5: farmaceutické přípravky pro léčebné a veterinární účely; dietetické látky pro léčebné účely; potravinové doplňky pro léčebné nebo dietetické účely; vitaminové přípravky pro léčebné nebo dietetické účely; přípravky pro péči o oči (pro farmaceutické účely); žádný z předchozích výrobků pro veterinární účely,

třída 29: potraviny a potravinové doplňky pro jiné než léčebné účely (zahrnuté do třídy 29); jedlé oleje a tuky,

třída 30: dietetické potraviny a potravinové doplňky pro jiné než léčebné účely (zahrnuté do třídy 30),
- uložil žalovanému náhradu nákladů tohoto řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 22. dubna 2022 – Engineering – Ingegneria Informatica v. Komise a REA

(Věc T-222/22)

(2022/C 237/87)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Engineering – Ingegneria Informatica SpA (Řím, Itálie) (zástupci: S. Villata, L. Montevecchi a C. Oncia, advokáti)

Žalované: Evropská komise, Evropská výkonná agentura pro výzkum

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- prohlásil za neplatné, protiprávní a neúčinné, nebo zrušil: a) dopis Evropské komise (Directorate-General for Research & Innovation, Directorate H – Common Implementation Centre H.2 – Common Audit Service) – ref. CAIA389007 nadepsaný „Letter of Conclusion – ref. Ares (2021) 7900224 –“ ze dne 21. prosince 2021; b) závěrečnou zprávu o auditu, která je přílohou Letter of Conclusion – ref. Ares (2021) 7900224; Confirmation Letter Evropské výkonné agentury pro výzkum (REA) REA.C – Future Society C.2 – Secure Society ze dne 23. února 2022 » (dopis se žádostí); výzvu Evropské výkonné agentury k úhradě č. 324220269 ze dne 23. února 2000 (výzva k úhradě);
- prohlásil za přípustné náklady, které byly vyloučeny ze „Způsobilých nákladů“ na základě Grant Agreement Dogana, a tudíž určil, že Engineering má nárok na to, aby její náklady byly zohledněny pro určení celkové částky dotace stanovené ve výše uvedené smlouvě a v každém případě určil, že Komise nemá nárok na vrácení těchto částek.
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného použití ustanovení Grant agreement uzavřené mezi žalobkyní a touto agenturou Evropskou komisí a Evropskou výkonnou agenturou pro výzkum.

- V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že dopis se žádostí a výzva k úhradě jsou založeny na výsledcích auditu Evropské komise, který protiprávně vyloučil ze způsobilých nákladů ve smyslu Grant agreement, jejíž stranou byla žalobkyně, které mohou být předmětem dotace upravené v této smlouvě, prémie přiznané zaměstnancům na základě obecných cílů.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení legitimního očekávání žalobkyně.

- Žalobkyně v tomto tvrdí, že v rámci předchozích grantových programů, jejich součástí byla žalobkyně (zvláště „7th Framework Programme“) byl bez výhrad přijat systém odměňování, který vyloučily napadené akty, přestože byl prozkoumán Evropskou komisí.
- Neodůvodněná změna stanoviska orgánu ve věci přípustnosti prémie je tedy porušením zásady legitimního očekávání, jejíž význam Soudní dvůr a Tribunál několikrát zdůraznil.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z nesprávného výkladu Grant agreement „Dogana“ a smluvních ujednání, jelikož byly vyloučeny náklady, které byly způsobilé z hlediska doslovného znění samotné smlouvy z důvodů uvedených v rámci prvního žalobního důvodu.

Žaloba podaná dne 27. dubna 2022 – Casablanca Clothing v. EUIPO – Adrien (CASABLANCA TENNIS CLUB)

(Věc T-228/22)

(2022/C 237/88)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Casablanca Clothing Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: A. Cléry a C. Devernay, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Adrien SARL (Marseille, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis ochranné známky CASABLANCA TENNIS CLUB s vyznačením Evropské unie – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 1 471 645

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. února 2022 ve věci R 1186/2021-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- provedl zápis mezinárodní ochranné známky CASABLANCA TENNIS CLUB č. 1 471 645 v její evropské části;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení před odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 28. dubna 2022 – Growth Finance Plus v. EUIPO (doglover)**(Věc T-231/22)**

(2022/C 237/89)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Švýcarsko) (zástupce: H. Twelmeier, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Sporná ochranná známka:* Slovní ochranná známka Evropské unie doglover – Přihláška č. 18 107 487*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. února 2022, ve věci R 720/2020-5**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 28. dubna 2022 – Growth Finance Plus v. EUIPO (catlover)**(Věc T-232/22)**

(2022/C 237/90)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Švýcarsko) (zástupce: H. Twelmeier, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Sporná ochranná známka:* Slovní ochranná známka Evropské unie catlover – Přihláška č. 18 107 485*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. února 2022, ve věci R 717/2020-5**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 28. dubna 2022 – Islentyeva v. Rada**(Věc T-233/22)**

(2022/C 237/91)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Ekaterina Islentyeva (Strassen, Lucembursko) (zástupce: F. Moyse, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil tuto žalobu na neplatnost podanou na základě článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie za přípustnou;
- pokud jde o věc samou, aby zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/335 (Úř. věst. L 57) ze dne 28. února 2022, kterým se mění rozhodnutí 2014/512/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2014, L 229, s. 13) a nařízení Rady (EU) 2022/334 (Úř. věst. L 57) ze dne 28. února 2022, kterým se mění nařízení Rady (EU) č. 833/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině;
- podpůrně, zrušil příslušná ustanovení napadených aktů;
- proto uznal právo E. Islentyevy používat licenci soukromého pilota a vzlétat, přelétat a přistávat na území Evropské unie;
- v každém případě uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění, která je stanovena v čl. 296 druhém pododstavci SFEU a v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie. Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že v projednávané věci z napadených aktů jasně a jednoznačně nevyplývá odůvodnění orgánu, který akt vydal, což neumožňuje seznámit se s odůvodněním přijatého opatření a brání příslušnému soudu provést přezkum.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality. Žalobkyně tvrdí, že omezující opatření, která zakazují každému evropskému občanovi, který je rovněž ruským státním příslušníkem, používat jeho licenci soukromého pilota, jsou vzhledem k sledovanému cíli nepřiměřená a nejsou v žádném případě nezbytná.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článků 2, 3 a 21 SEU. Žalobkyně má za to, že přijatá omezující opatření nejsou v souladu s hodnotami právního státu a zásadou zákazu diskriminace.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení článků 20 a 21 Listiny základních práv a článku 18 SFEU. Žalobkyně, která má dvojí státní občanství, ruské a lucemburské, má za to, že je diskriminována, protože na straně jedné je s ní zacházeno jinak, než s ostatními občany EU, kteří mohou i nadále používat svou pilotní licenci, a na straně druhé je s ní zacházeno stejně jako se všemi ruskými občany, přestože se nachází v jiné situaci.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení článku 45 Listiny základních práv. Žalobkyně tvrdí, že omezující opatření, která se na ni vztahují, jí brání využívat výhody volného pohybu osob, protože má zakázáno létat nad územím Francie, Německa a Belgie.

Žaloba podaná dne 29. dubna 2022 – Ismailova v. Rada**(Věc T-234/22)**

(2022/C 237/92)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Gulbakhor Ismailova (Taškent, Uzbekistán) (zástupce: J. Grand d'Esnon, advokát)*Žalovaná:* Rada Evropské unie**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

— primárně zrušil:

— rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/582 ze dne 8. dubna 2022 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se týká G. Ismailové;— prováděcí nařízení Rady (EU) 2022/581 ze dne 8. dubna 2022 ⁽²⁾, v rozsahu, v němž se týká G. Ismailové;— rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/329 ze dne 25. února 2022 ⁽³⁾;— nařízení Rady (EU) 2022/330 ze dne 25. února 2022 ⁽⁴⁾.

— podpůrně zrušil:

— rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/582 ze dne 8. dubna 2022 v rozsahu, v němž se týká G. Ismailové;

— prováděcí nařízení Rady (EU) 2022/581 ze dne 8. dubna 2022, v rozsahu, v němž se týká G. Ismailové;

— písmena f) a g) bodu 2 článku 1 rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/329 ze dne 25. února 2022;

— písmena f) a g) článku 1 nařízení Rady (EU) 2022/330 ze dne 25. února 2022.

— v každém případě uložil Radě Evropské unie zaplatit G. Ismailové částku ve výši 20 000 eur podle článku 140 písm. b) jednacího řádu Tribunálu jako náhradu nákladů, které musela vynaložit na obhajobu svých zájmů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně osm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z protiprávnosti nových kritérií definovaných Radou, jež se projevila v rozhodnutí Rady 2022/329/SZBP ze dne 25. února 2022 a nařízení Rady (EU) 2022/330 ze dne 25. února 2022.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z protiprávnosti zápisu žalobkyně, jelikož je založen na protiprávních kritériích.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z protiprávnosti zápisu žalobce, jelikož nebylo prokázáno základní kritérium, a to že žalobkyně podporuje současnou válku na Ukrajině.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z protiprávnosti zápisu žalobkyně, jelikož Rada nedodržela povinnost uvést odůvodnění a důkazní povinnost.

6. Šestý žalobní důvod vycházející z protiprávnosti zápisu žalobkyně z důvodu neopodstatněnosti důvodů uvedených Radou.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení práva žalobkyně na vlastnictví.
8. Osmý žalobní důvod vycházející ze zasahování do svobody podnikání žalobkyně a do svobody pohybu a pobytu.

-
- (¹) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/582 ze dne 8. dubna 2022, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2022, L 110, s. 55)
- (²) Prováděcí nařízení Rady (EU) 2022/581 ze dne 8. dubna 2022, kterým se provádí nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2022, L 110, s. 3)
- (³) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/329 ze dne 25. února 2022, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2022, L 50, s. 1)
- (⁴) Nařízení Rady (EU) 2022/330 ze dne 25. února 2022, kterým se mění nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2022, L 51, s. 1)

Žaloba podaná dne 29. dubna 2022 – Russian Direct Investment Fund v. Rada

(Věc T-235/22)

(2022/C 237/93)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Russian Direct Investment Fund (Moskva, Rusko) (zástupci: K. Scordis a A. Gavrielides, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- na základě článku 263 SFEU zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/346 ze dne 1. března 2022, kterým se mění rozhodnutí 2014/512/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině (¹) (dále jen „napadené rozhodnutí“), a nařízení Rady (EU) 2022/345 ze dne 1. března 2022, kterým se mění nařízení (EU) č. 833/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině (²) (dále jen „napadené nařízení“, společně jen „napadené akty“), v rozsahu, v němž jmenují žalobce, týkají se jej nebo se na něj použijí;
- podpůrně na základě článku 277 SFEU určil, že čl. 4b odst. 3 a 4 rozhodnutí Rady 2014/512/SZBP (ve znění změn) a čl. 2e odst. 3 a 4 nařízení (EU) č. 833/2014 (ve znění změn) se nepoužijí nebo jsou neplatné z důvodu protiprávnosti v rozsahu, v němž jmenují žalobce, týkají se jej nebo se na něj použijí, a zrušil napadené rozhodnutí a napadené nařízení v rozsahu, v němž jmenují žalobce, týkají se jej nebo se na něj použijí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z neexistence „dostatečně pevného skutkového základu“ pro uložení omezujících opatření týkajících se žalobce.

Rada zjevně nesplnila svou povinnost zajistit, aby rozhodnutí o uložení omezujících opatření vztahujících se na žalobce nebo o stanovení závazků žalobci či o spolupráci s ním bylo přijato na „dostatečně pevném skutkovém základě“.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení žalobcových základních práv na obhajobu a na účinnou soudní ochranu.

Při přijímání napadených aktů Rada porušila žalobcovo právo na obhajobu a na účinnou soudní ochranu, neboť:

- napadené akty byly přijaty bez uvědomení žalobce, ať už před přijetím napadených aktů nebo v přiměřené lhůtě poté;
- žalobci nebylo nikdy poskytnuto ani shrnutí důvodů pro přijetí napadených aktů (v rozsahu, v němž se jej týkají nebo se na něj použijí);
- žalovaná nikdy žalobci nesdělila důkazy, o něž opírala své rozhodnutí přijmout napadené akty, a nikdy mu nedala příležitost, aby se vyjádřil a hájil svá práva.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení v podobě nepřiměřeného omezení žalobcova základního práva na podnikání.

Při přijímání napadených aktů Rada porušila žalobcovo základní právo na podnikání, neboť:

- napadené akty výrazným způsobem omezují jeho svobodu podnikání;
- napadené akty zasahují do samotné podstaty základního práva zakotveného v článku 16 Listiny základních práv Evropské unie;
- nesplnění právních povinností Rady (včetně její povinnosti uvést odůvodnění a sdělit důkazy, na nichž byly napadené akty založeny) znemožňuje Tribunálu posoudit a určit, zda příslušná omezující opatření jsou a) nezbytná a skutečně splňují sledované cíle obecného zájmu a b) jsou přiměřená ve vztahu ke sledovanému cíli;
- předmětná omezující opatření každopádně nejsou nezbytná a skutečně nesplňují sledovaný cíl, jelikož žalobcovy činnosti a projekty spolufinancované žalobcem nepřispívají k „vojenské agresi proti Ukrajině“ a nefinancují, neumožňují ani nepodporují akce ruských ozbrojených sil na Ukrajině.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2022, L 63, s. 5.

⁽²⁾ Úř. věst. 2022, L 63, s. 1.

Žaloba podaná dne 28. dubna 2022 – Intel Corporation v. Komise

(Věc T-236/22)

(2022/C 237/94)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Intel Corporation Inc. (Wilmington, Delaware, Spojené státy) (zástupci: D. Beard, J. Williams, Barristers-at-law a B. Meyring, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál

- a. uložil Komisi povinnost zaplatit náhradu škody ve výši 593 177 661,75 euro, která odpovídá: úrokům z prodlení vypočítaným z jistiny 1 060 000 000 eur na základě refinanční sazby ECB k prvnímu kalendářnímu dni měsíce, ve kterém bylo přijato rozhodnutí K(2009) 3726 final ze dne 13. května 2009 (dále jen „Rozhodnutí“) (konkrétně 1,25 %), zvýšené o 3,5 procentního bodu (nebo, pokud to není možné, pak na základě úrokové sazby, kterou Tribunál považuje za přiměřenou), a to za období od 13. srpna 2009 (datum předběžné platby pokuty ze strany společnosti Intel) do 25. února 2022 (datum vrácení jistiny pokuty ze strany Komise), přičemž se odpočítají úroky, které Komise už zaplatila společnosti Intel, a to v částce 38 059 598,52 eur;

- b. uložil Komisi povinnost zaplatit úroky z částky požadované v písm. a) výše za období od 25. února 2022 (datum vrácení jistiny pokuty ze strany Komise), případně od 28. dubna 2022 (datum podání této žaloby), nebo podpůrně ode dne vyhlášení rozsudku v této věci až do dne, kdy Komise skutečně zaplatí tuto částku na základě rozsudku, kterým se vyhová této žalobě, a to na základě úrokové sazby uplatňované ECB na refinanční operace, zvýšené o 3,5 procentního bodu, nebo, pokud to není možné, pak na základě úrokové sazby, kterou Tribunál považuje za přiměřenou;
- c. následně nebo podpůrně:
- i. zrušil jakékoliv rozhodnutí Komise, včetně rozhodnutí uvedeného v e-mailu Komise z 1. března 2022, kterým odmítla zaplacení úroků z prodlení, a uložil jí povinnost, aby tak učinila ve stejných částkách, jaké jsou požadovány pod písmeny a) a b) výše, nebo
- ii. podpůrně rozhodl, že Komise se dopustila protiprávního jednání tím, že nezaplatila společnosti Intel úroky z prodlení z jistiny pokuty, která byla vrácena po zrušení rozhodnutí Komise K(2009) 3726 final ze dne 13. května 2009 ve věci COMP/C-3/37.990 Intel, a uložil jí povinnost, aby tak učinila ve stejných částkách, jaké jsou požadovány pod písmeny a) a b) výše.
- d. v každém případě uložil Komisi povinnost nahradit náklady tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. Zaprvé se na základě článku 268 SFEU ve spojení s čl. 340 odst. 2 SFEU a čl. 41 odst. 3 Listiny základních práv žalobkyně domáhá náhrady škody a následných úroků, a to z důvodu škody, která jí vznikla tím, že Evropská komise odmítla zaplatit společnosti Intel úroky z prodlení z jistiny pokuty, která byla vrácena poté, co na základě rozsudku T-286/09 RENV (ECLI:EU:T:2022:19) byl zrušen článek 2 rozhodnutí Komise K(2009) 3726 final ze dne 13. května 2009 ve věci COMP/C-3/37.990 Intel. V této souvislosti se žalobkyně odvolává na povinnost přijmout opatření potřebná ke splnění povinnosti dosáhnout souladu s rozhodnutím o zrušení pokuty podle článku 266 SFEU, která zahrnuje zaplacení úroků z prodlení.
2. Zadruhé nebo podpůrně se žalobkyně domáhá zrušení jakéhokoliv rozhodnutí Komise o odmítnutí zaplatit úroky z prodlení v sazbě uvedené výše, a to z důvodu, že je to v rozporu s článkem 266 SFEU.
3. Zatřetí a nadále podpůrně podle článku 265 SFEU v rozsahu, v němž Komise nepřijala konečné stanovisko (navzdory žádostem žalobkyně), žalobkyně navrhuje, aby bylo přijato rozhodnutí, že Komise jednala protiprávně, když nezaplatila společnosti Intel uvedené úroky z prodlení podle článku 266 SFEU, a aby byla Evropské komisi uložena povinnost zaplatit tyto úroky z prodlení v uvedené sazbě.
4. Výlučně podpůrně žalobkyně tvrdí, že jakýkoliv opačný výklad nařízení z let 2002, 2012 nebo 2018, který by vylučoval platbu úroků z prodlení v souladu s článkem 266 SFEU, jak ho vykládají Soudní dvůr a Tribunál, by měl za následek, že příslušná ustanovení by byla v rozporu s primárním právem Unie. Za těchto okolností žalobkyně podpůrně a podmíněčně uvádí alternativní žalobní důvod založený na protiprávnosti podle článku 266 SFEU a článku 277 SFEU.

Žaloba podaná dne 29. dubna 2022 – Cherusci v. EUIPO – LexDellmeier (RIALTO)**(Věc T-239/22)**

(2022/C 237/95)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Cherusci Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupce: G. Donath, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* LexDellmeier Intellectual Property Law Firm (Mnichov, Německo)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Majitelka sporné ochranné známky:* Žalobkyně*Sporná ochranná známka:* Slovní ochranná známka Evropské unie RIALTO – Ochranná známka Evropské unie č. 11 706 546*Řízení před EUIPO:* Řízení o zrušení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. února 2022, ve věci R 695/2021-2**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 18 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení článku 94 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 3. května 2022 – OmniActive Health Technologies v. EUIPO – Pharmaselect International (LUTAMAX)**(Věc T-242/22)**

(2022/C 237/96)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* OmniActive Health Technologies Ltd (Bombaj, Indie) (zástupci: M. Hawkins, solicitor, T. Dolde a C. Zimmer, advokáti)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Pharmaselect International Beteiligungs GmbH (Viedeň, Rakousko)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Majitelka sporné ochranné známky:* další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: slovní ochranná známka Evropské unie „LUTAMAX“ – ochranná známka Evropské unie č. 3 472 974

Řízení před EUIPO: řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. února 2022 ve spojených věcech R 524/2021-1 a R 649/2021-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- částečně zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž nařizuje, aby zápis ochranné známky Evropské unie č. 3 472 974 LUTAMAX byl zachován pro „potravinové doplňky pro léčebné nebo dietetické účely používané v péči o oči, přičemž žádný z předchozích výrobků pro veterinární účely“,
- uložil žalovanému nebo další účastníci řízení před odvolacím senátem (pokud by vstoupila do řízení jako vedlejší účastnice) náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 94 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001,
- porušení čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001,
- porušení čl. 58 odst. 2 nařízení 2017/1001.

Žaloba podaná dne 4. května 2022 – PGTEX Morocco v. Komise

(Věc T-245/22)

(2022/C 237/97)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: PGTEX Morocco (Tanger, Maroko) (zástupci: P. Vander Schueren a T. Martin Brieu, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za nepřijatelnou;
- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/302 ze dne 24. února 2022, kterým se konečné antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením (EU) 2020/492 ve znění prováděcího nařízení (EU) 2020/776 na dovoz některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“) rozšiřuje na dovoz textilií ze skleněných vláken zasílaných z Maroka, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Maroka, a kterým se ukončuje šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených prováděcím nařízením (EU) 2020/492 na dovoz textilií ze skleněných vláken pocházejících z Egypta dovozem textilií ze skleněných vláken zasílaných z Maroka, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Maroka⁽¹⁾ (dále jen „napadené nařízení“) v rozsahu, v němž se vztahuje na žalobkyni a
- uložil žalované, aby nahradila náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná porušila dohodu o přidružení a článek 22 základního nařízení a napadené nařízení je stiženo zneužitím pravomoci, neboť ukládá antidumpingová opatření proti preferenčnímu marockému původu textilií ze skleněných vláken vyvážených žalobkyní, aniž bylo určeno, že dovoz byl dumpingový v souladu s článkem VI Všeobecné dohody o clech a obchodu (GATT) a aniž byla tato opatření v souladu s Dohodou o použití článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu (ADA).
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná neuvedla odůvodnění, porušila právo žalobkyně na obhajobu, právo na řádnou správu, dopustila se zjevně nesprávného posouzení a porušila čl. 18 odst. 1 a čl. 18 odst. 3 základního nařízení tím, že použila dostupné údaje proti žalobkyni.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tohoto, že žalovaná se dopustila zjevně nesprávného posouzení, porušení práva na řádnou správu a porušení čl. 13 odst. 1 základního nařízení, když měla za to, že neexistoval ekonomický důvod pro zřízení závodu žalobkyně;
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná se dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila právo na řádnou správu, zásady zákazu diskriminace a rovného zacházení a čl. 13 odst. 1 a čl. 13 odst. 2 základního nařízení tím, že se opřela o zjištění, že výrobní proces prováděný v Maroku je „montážní operací“.

(¹) Úř. věst. 2022, L 46, s. 49.

Žaloba podaná dne 4. května 2022 – PGTEX Morocco v. Komise

(Věc T-246/22)

(2022/C 237/98)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: PGTEX Morocco (Tanger, Maroko) (zástupci: P. Vander Schueren a T. Martin Brieu, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu za nepřijatelnou;

— zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/302 ze dne 24. února 2022, kterým se konečné antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením (EU) 2020/492 ve znění prováděcího nařízení (EU) 2020/776 na dovoz některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“) rozšiřuje na dovoz textilií ze skleněných vláken zasílaných z Maroka, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Maroka, a kterým se ukončuje šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených prováděcím nařízením (EU) 2020/492 na dovoz textilií ze skleněných vláken pocházejících z Egypta dovozem textilií ze skleněných vláken zasílaných z Maroka, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Maroka (¹) (dále jen „napadené nařízení“) v rozsahu, v němž se vztahuje na žalobkyni a

— uložil žalované, aby nahradila náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná porušila Evropsko-středomořskou dohodu zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Marockým královstvím na straně druhé (dále jen „dohoda o přidružení“), článek 33 nařízení (EU) 2016/1037 (základní nařízení) a dopustila se zneužití pravomoci, když uložila cla, aniž zohlednila marocký preferenční původ textilií ze skleněných vláken vyvážených žalobkyní.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná neuvedla odůvodnění, porušila právo žalobkyně na obhajobu, právo na řádnou správu, dopustila se zjevně nesprávného posouzení a porušila čl. 28 odst. 1 a čl. 28 odst. 3 základního nařízení tím, že použila dostupné údaje proti žalobkyni.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tohoto, že žalovaná se dopustila zjevně nesprávného posouzení, porušení práva na řádnou správu a porušení čl. 23 odst. 1 základního nařízení, když měla za to, že neexistovalo dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod pro zřízení závodu žalobkyně;
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná se dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila právo na řádnou správu, zásady zákazu diskriminace a rovného zacházení a čl. 23 odst. 3 základního nařízení tím, že se opřela o zjištění, že výrobní proces prováděný v Maroku je „montážní operací“.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná se dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila čl. 23 odst. 3 základního nařízení tím, že měla za to, že žalobkyně stále využívá dotace na textilie ze skleněných vláken poskytované čínským výrobcům těchto textilií.

(¹) Úř. věst. 2022, L 46, s. 49.

Žaloba podaná dne 9. května 2022 – Groschopp v. EUIPO (Sustainability through Quality)

(Věc T-253/22)

(2022/C 237/99)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Groschopp AG Drives & More (Viersen, Německo) (zástupkyně: R. Schiffer, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie Sustainability through Quality – Přihláška č. 18 158 368

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. března 2022, ve věci R 1076/2020-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

